

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62

30 септември 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 328/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 328/02	Дело C-411/19: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 27 май 2019 г. — WWF Italia o.n.l.u.s. и др./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)	2
2019/C 328/03	Дело C-415/19: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 май 2019 г. — Blumar SpA/Agenzia delle Entrate	3
2019/C 328/04	Дело C-416/19: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 май 2019 г. — Roberto Abate SpA/Agenzia delle Entrate	4

2019/C 328/05	Дело C-417/19: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 май 2019 г. — Commerciale Gicap SpA/Agenzia delle Entrate	4
2019/C 328/06	Дело C-419/19: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 29 май 2019 г. — Irideos SpA/Poste Italiane SpA	5
2019/C 328/07	Дело C-431/19 P: Жалба, подадена на 5 юни 2019 г. от Inpost Paczkomaty sp. z o.o. срещу решението, постановено от Общия съд на 19 март 2019 г. по съединени дела T-282/16 и T-283/16, Inpost Paczkomaty и Inpost/Комисия и др.	6
2019/C 328/08	Дело C-432/19 P: Жалба, подадена на 5 юни 2019 г. г. от Inpost S.A. срещу решението, постановено от Общия съд на 19 март 2019 г. по съединени дела T-282/16 и T-283/16, Inpost Paczkomaty и Inpost/Комисия и др.....	7
2019/C 328/09	Дело C-434/19: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 5 юни 2019 г. — Poste Italiane SpA/Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane	8
2019/C 328/10	Дело C-435/19: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 5 юни 2019 г. — Agenzia delle entrate — Riscossione/Poste Italiane SpA	9
2019/C 328/11	Дело C-438/19: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 11 юни 2019 г. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Frontline Digital GmbH	10
2019/C 328/12	Дело C-443/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Испания), постъпило на 7 юни 2019 г. — Vodafone España S.A.U./Diputación Foral de Guipúzcoa	11
2019/C 328/13	Дело C-448/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г. — WT/Subdelegación del Gobierno en Guadalajara	12
2019/C 328/14	Дело C-452/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г. — YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.....	13
2019/C 328/15	Дело C-455/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г. — BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.....	14
2019/C 328/16	Дело C-469/19: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 19 юни 2019 г. — All in One Star Ltd	15
2019/C 328/17	Дело C-477/19: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien (Австрия), постъпило на 21 юни 2019 г. — IE/Magistrat der Stadt Wien.....	15
2019/C 328/18	Дело C-482/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 24 юни 2019 г. — JF и KG/Bankia S.A.....	17
2019/C 328/19	Дело C-492/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 юни 2019 г. — OK	18
2019/C 328/20	Дело C-493/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 юни 2019 г. — PL	19

2019/C 328/21	Дело C-494/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 юни 2019 г. — QM.	20
2019/C 328/22	Дело C-502/19: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 1 юли 2019 г. — Наказателно производство срещу D. Oriol Junqueras Vies.	21
2019/C 328/23	Дело C-509/19: Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 4 юли 2019 г. — BMW Bayerische Motorenwerke AG/Hauptzollamt München.	22
2019/C 328/24	Дело C-516/19: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 9 юли 2019 г. — NMI Technologietransfer GmbH/EuroNorm GmbH.	22
2019/C 328/25	Дело C-520/19: Преюдициално запитване от Krajský soud v Ostravě (Чешка република), постъпило на 9 юли 2019 г. — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o./Odvolací finanční ředitelství.	23
2019/C 328/26	Дело C-526/19: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 9 юли 2019 г. — Entoma SAS/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation.	24
2019/C 328/27	Дело C-528/19: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 10 юли 2019 г. — F-AG/Finanzamt Y.	25
2019/C 328/28	Дело C-530/19: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 11 юли 2019 г. — NM в качеството на синдик в производството по несъстоятелност относно имуществото на NIKI Luftfahrt GmbH/ON ..	25
2019/C 328/29	Дело C-535/19: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 12 юли 2019 г. — A/Latvijas Republikas Veselības ministrija.	26
2019/C 328/30	Дело C-539/19: Преюдициално запитване от Landgerichts München I (Германия), постъпило на 15 юли 2019 г. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefonica Germany GmbH & Co.OHG.	27
2019/C 328/31	Дело C-543/19: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 16 юли 2019 г. — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG/Hauptzollamt Hamburg.	28
2019/C 328/32	Дело C-556/19: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 22 юли 2019 г. — Société ECO TLC/Ministre de la transition écologique et solidaire.	28
2019/C 328/33	Дело C-562/19 P: Жалба, подадена на 2 юли 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 16 май 2019 г. по съединени дела T-836/16 и T-624/17, Полша/Комисия.	29
2019/C 328/34	Дело C-570/19: Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 26 юли 2019 г. — Irish Ferries Ltd/National Transport Authority.	30
2019/C 328/35	Дело C-578/19: Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство), постъпило на 30 юли 2019 г. — X/Kuoni Travel Ltd.	32

2019/C 328/36	Дело C-579/19: Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство), постъпило на 30 юли 2019 г. — R (по жалба на Association of Independent Meat Suppliers и др.)/The Food Standards Agency	33
2019/C 328/37	Дело C-615/19 P: Жалба, подадена на 16 август 2019 г. от John Dalli срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 6 юни 2019 г. по дело T-399/17, Dalli/Комисия	34
Общ съд		
2019/C 328/38	Дело T-406/15: Решение на Общия съд от 2 юли 2019 г. — Mahmoudian/Съвет (Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран — Замразяване на средства — Ограничения във връзка с влизането на територията на държавите членки — Поправяне на вредата, за която се твърди че е претърпяна от включването и запазването на името на ищеца в списъците на лица и образувания, спрямо които се прилагат ограничителни мерки — Имуществени вреди — Неимуществени вреди) . . .	36
2019/C 328/39	Дело T-522/15: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — CCPL и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на опаковките на храни за търговия на дребно — Решение за установяване на нарушение по член 101 ДФЕС — Отговорност за неправомерно поведение — Насоки за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Стойност на продажбите — Горна граница на глобата — Пропорционалност — Равно третиране — Платежоспособност) . . .	37
2019/C 328/40	Дело T-8/16: Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Toshiba Samsung Storage Technology и Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на оптични дискови устройства — Решение, с което се констатира нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Тайни споразумения във връзка с тръжни процедури, организирани от двама производители на компютри — Съществено процесуално нарушение и нарушение на правото на защита — Компетентност на Комисията — Географски обхват на нарушението — Единно продължено нарушение — Принцип на добра администрация — Насоки от 2006 г. относно метода за определяне на глобите)	38
2019/C 328/41	Съединени дела T-244/16 и T-285/17: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Yanukovych/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, групите и образуванията, спрямо които се прилага замразяване на финансови средства и икономически ресурси — Оставяне на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери, че решението на орган на трета държава е взето при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)	38
2019/C 328/42	Дело T-805/16: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — IPPT PAN/Комисия и REA (Арбитражна клауза — Шеста и седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Решение за възстановяване чрез прихващане на вземания на Съюза на основание на изпълнението на договори — Ефективна правна защита — Право да бъде сезиран Омбудсманът — Финансов регламент — Безспорно вземане — Оправдани правни очаквания — Принцип на недопускане на дискриминация — Принцип на добра администрация — Злоупотреба с власт — Договорна отговорност — Одиторски доклад — Допустими разходи)	39
2019/C 328/43	Дело T-894/16: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Air France/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Мерки, приведени в действие от Франция в полза на летище Марсилия Прованс и на авиокомпаниите, ползватели на летището — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Инвестиционни субсидии — Диференциация на летищните такси, прилагани за вътрешни и за международни полети — Намалени летищни такси с цел насърчаване на полетите от новия терминал Марсилия Прованс 2 — Липса на лично засягане — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Недопустимост)	40

2019/C 328/44	Дело T-291/17: Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Transdev и др./Комисия (Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 107 ДФЕС — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589 — Давностен срок — Член 17 от Регламент 2015/1589 — Задължение за мотивиране).....	41
2019/C 328/45	Дело T-292/17: Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Région Île-de-France/Комисия (Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Предимство — Избирателност — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Задължение за мотивиране — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589)	42
2019/C 328/46	Дело T-309/17: Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Optile/Комисия (Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 107 ДФЕС — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589 — Давностен срок — Член 17 от Регламент 2015/1589).....	43
2019/C 328/47	Дело T-330/17: Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Ceobus и др./Комисия (Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 107 ДФЕС — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589 — Давностен срок — Член 17 от Регламент 2015/1589).....	43
2019/C 328/48	Дело T-331/17: Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Steifer/ЕИСК (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Права на пенсия, придобити преди постъпването на служба за Съюза — Прехвърляне към пенсионната схема на Съюза — Бонус за осигурителен стаж — Възстановяване на размера на пенсионните права, които не са взети предвид в схемата за изчисляване на годините осигурителен стаж за пенсия на Съюза — Липса на нови и съществени факти — Липса на извинима грешка — Отговорност — Недопустимост)	44
2019/C 328/49	Дело T-738/17: Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — STIF-IDF/Комисия (Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от STIF-IDF — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Предимство — Компенсация за разходите, свързани с изпълнението на задълженията за предоставяне на обществена услуга — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Задължение за мотивиране).....	45
2019/C 328/50	Дело T-53/18: Решение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — Германия/Комисия (Сближаване на законодателствата — Регламент (ЕС) № 305/2011 — Регламент (ЕС) № 1025/2012 — Строителни продукти — Хармонизирани стандарти EN 13341:2005 + A1:2011 и EN 12285-2:2005 — Задължение за мотивиране).....	46
2019/C 328/51	Дело T-95/18: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Gollnisch/Парламент (Правна уредба, свързана с разностите и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължимо платени суми — Обжалване по административен ред — Жалба за отмяна — Допустимост — Право на защита — Задължение за мотивиране — Фактическа грешка)	46
2019/C 328/52	Дело T-274/18: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Klymenko/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери дали решение на орган на трета държава е взето при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)	47

2019/C 328/53	Дело T-285/18: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Pshonka/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери дали решение на орган на трета държава е взето при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)	48
2019/C 328/54	Дело T-289/18: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Pshonka/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери дали решение на орган на трета държава е взето при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)	49
2019/C 328/55	Дело T-349/18: Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TurboPerformance“— Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	50
2019/C 328/56	Дело T-397/18: Решение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — Hugo's Hotel/EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „HUGO'S BURGER Bar“— По-ранна словна марка на Европейския съюз „H'ugo's“— Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	50
2019/C 328/57	Дело T-482/18: Решение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — XF/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Възнаграждение — Надбавка за настаняване — Временна промяна на мястото на работа — Промяна на местопребиваването)	51
2019/C 328/58	Дело T-480/16: Определение на Общия съд от 8 юли 2019 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Amedei (For you) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „For you“— Решение за отхвърляне на заявката поради абсолютни основания за отказ — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)	52
2019/C 328/59	Дело T-158/18: Определение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — Scaloni и Figini/Комисия (Иск за обезщетение — Преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници — Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 — Държавни помощи — Неспазване на изискванията за форма — Член 76, буква г) от Процедурния правилник — Явна недопустимост)	52
2019/C 328/60	Дело T-544/18: Определение на Общия съд от 5 юли 2019 г. — ArcelorMittal Bremen/Комисия (Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Регламент (ЕС) № 389/2013 — Преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии — Уведомяване за промяна в националната таблица за разпределение относно Германия за периода от 2013 г. до 2020 г. — Искане за промяна в националната таблица за разпределение, регистрирана в Дневника на ЕС за трансакциите — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Указание на Комисията до централния администратор, дадено в хода на съдебното производство — Отпадане на предмета на делото — Липса на основание за произнасяне по същество)	53
2019/C 328/61	Дело T-660/18: Определение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — VodafoneZiggo Group/Комисия (Жалба за отмяна — Електронни съобщения — Член 7 от Директива 2002/21/ЕО — Доставка на едро на фиксиран достъп — Съвместна значителна пазарна мощ — Специфични регулаторни задължения, наложени на операторите — Проект от мерки, предоставен от националния регулаторен орган — Забележки на Комисията — Незапочване на втората фаза на процедурата — Неподлежащ на обжалване акт — Член 130 от Процедурния правилник — Недоустимост)	54

2019/C 328/62	Дело T-662/18: Определение на Общия съд от 4 юли 2019 г. — romwell/EUIPO (twistpac) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „twistpac“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Запълнение за полагане на дължимата грижа — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	55
2019/C 328/63	Дело T-674/18: Определение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — 16-ти Закон за изменение на Закона за ядрената енергия (Atomgesetz) — Изпълнение на решение на Bundesverfassungsgericht (Германски федерален конституционен съд) — Дружества, експлоатиращи ядрени централи — Преустановяване на експлоатацията — Финансова компенсация за непроизведени количества електричество — Писмо на Комисията — Липса на необходимост от формално уведомяване съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС — Акт, неподлежащ на обжалване — Недопустимост)	55
2019/C 328/64	Дело T-687/18: Определение на Общия съд от 10 юли 2019 г. — Pilatus Bank/ЕЦБ (Жалба за отмяна — Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитни институции — Мерки за спиране, приети от националния надзорен орган — Назначаване на лице за контакти — Ограничена комуникация с ЕЦБ — Процесуални нарушения — Междинни или подготвителни актове — Правно на защита — Недопустимост)	56
2019/C 328/65	Дело T-176/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 15 юли 2019 г. — 3V Sigma/ЕСНА (Обезпечително производство — REACH — Вещество uvasorb NEB — Процедура по преценка — Решение на апелативния състав на ЕСНА — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	57
2019/C 328/66	Дело T-280/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Highgate Capital Management/Комисия (Обезпечително производство — Държавни помощи — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на необходимост от приемане на поисканите временни мерки — Липса на компетентност — Недопустимост)	58
2019/C 328/67	Дело T-355/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 12 юли 2019 г. — SE/Комитет на регионите (Обезпечително производство — Публична служба — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	58
2019/C 328/68	Дело T-367/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 15 юли 2019 г. — Camerin/Комисия (Обезпечително производство — Публична служба — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	59
2019/C 328/69	Дело T-480/19: Жалба, подадена на 8 юли 2019 г. — Landesbank Baden-Württemberg/ЕСП	59
2019/C 328/70	Дело T-510/19: Жалба, подадена на 17 юли 2019 г. — Puma/EUIPO — Gemma Group (Изображение на скачащо животно)	61
2019/C 328/71	Дело T-517/19: Жалба, подадена на 19 юли 2019 г. — Homoki/Комисия	62
2019/C 328/72	Дело T-525/19: Жалба, подадена на 25 юли 2019 г. — Interimg и др./Комисия	64
2019/C 328/73	Дело T-537/19: Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. — DK/GSA	65
2019/C 328/74	Дело T-538/19: Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. — Casino, Guichard-Perrachon/Комисия	66
2019/C 328/75	Дело T-539/19: Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. — Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия	67

2019/C 328/76	Дело T-552/19: Жалба, подадена на 7 август 2019 г. — Malacalza Investimenti/EIЦБ	68
2019/C 328/77	Дело T-555/19: Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)	70
2019/C 328/78	Дело T-556/19: Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Република Кипър/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI) .	71
2019/C 328/79	Дело T-557/19: Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Seven/EUIPO (7Seven)	72
2019/C 328/80	Дело T-559/19: Жалба, подадена на 12 август 2019 г. — Julius Sämann/EUIPO — Maharishi Vedic University (Изображение на първо)	72
2019/C 328/81	Дело T-561/19: Жалба, подадена на 13 август 2019 г. — Lípidos Santiga/Комисия	73
2019/C 328/82	Дело T-570/19: Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — Muratbey Gida/EUIPO (Форма на плетено сирене)	74
2019/C 328/83	Дело T-571/19: Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — Muratbey Gida/EUIPO (Форма на плетено сирене)	75
2019/C 328/84	Дело T-572/19: Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — Muratbey Gida/EUIPO (Форма на плетено сирене)	75
2019/C 328/85	Дело T-577/19: Жалба, подадена на 19 август 2019 г. — Leinfelder Uhren München/EUIPO — Schafft (Leinfelder)	76
2019/C 328/86	Дело T-305/17: Определение на Общия съд от 3 юли 2019 г. — Red Bull/EUIPO (Изображение на успоредник, състоящ се от две полета в различни цветове)	77
2019/C 328/87	Дело T-227/18: Определение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Microsemi Europe и Microsemi/Комисия	77

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

(2019/C 328/01)

Последна публикация

ОВ С 319, 23.9.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 312, 16.9.2019 г.

ОВ С 305, 9.9.2019 г.

ОВ С 295, 2.9.2019 г.

ОВ С 288, 26.8.2019 г.

ОВ С 280, 19.8.2019 г.

ОВ С 270, 12.8.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 27 май 2019 г. — WWF Italia o.n.l.u.s. и др./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Дело C-411/19)

(2019/C 328/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC и др.

Ответници: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 6 от Директива 1992/43/ЕИО ⁽¹⁾ във връзка с Директива 2009/47/ЕО ⁽²⁾, доколкото е приложим за конкретния случай, първично национално законодателство и свързаното с него вторично законодателство по прилагането му, посочени по-горе, позволяващи на органа от „последна инстанция“, който е компетентен да вземе решението за екологична съвместимост на предварителния проект за строителство в случай на мотивирано несъгласие на министъра на околната среда и на опазването на територията и морето, да даде одобрение и следователно да се съгласи с продължаването на процедурата, позовавайки се на наличието на по-важен обществен интерес, дори при твърдение от страна на държавния орган, отговорен за опазването на околната среда, че липсва възможност за изготвяне на каквито и да било изисквания и мерки за смекчаване на алтернативния проект в етап на одобрение, за който вече е било изразено отрицателно становище по ОВОС?
- 2) Допускат ли горепосочените директиви решение като приетото, в което с цел одобряване на предварителния проект за строителство, подлежащо на процедура по ОВОС, се приема, че посоченият „по-важен обществен интерес“ има предимство пред интереса, свързан с околната среда, ако се основава изключително на по-голямата икономическа ефективност на строителството, съответствието му с опазването, включително на ландшафта, историческата, културната и социално-икономическата защита и необходимостта да се завърши трансевропейската пътна мрежа, в конкретния случай мрежа TEN-[T], определена като „Comprehensive“ [широкообхватна], както е посочено в Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. ⁽³⁾, въпреки наличието на алтернативно и вече одобрено от екологична гледна точка решение?

- 3) Съвместимо ли е с горепосочената правна уредба на Общността решение като приетото, което счита, че допълнителните по-задълбочени изследвания и проучвания на значението за околната среда на пътното трасе, което не е одобрено в рамките на ОВОС — включително VINCA — могат да бъдат отложени за етапа на окончателния проект, вместо да се възложат на вносителя на предложението допълнителни по-задълбочени изследвания и проучвания с цел смекчаване на въздействията от гледна точка на икономиката и ландшафта върху алтернативното трасе, което обаче вече е одобрено от екологична гледна точка?
- 4) При тези условия и в случай на утвърдително решение относно съвместимостта [със законодателството на Съюза] на първия, втория и третия въпрос, допускат ли тези директиви решение като приетото, което не счита за задължително в отрицателен смисъл становището за несъвместимост с околната среда, дадено от компетентния орган по време на процедурата за одобряване на предварителния проект за строителство, отлагайки за окончателния проект извършването на по-задълбочени оценки на въздействието върху компонентите от ландшафта и околната среда на територията, с оглед по-конкретно на оценката на въздействието върху околната среда и последващото предвиждане на подходящи мерки за компенсация и смекчаване на въздействията?
- 5) Допускат ли горепосочените директиви решение като приетото, при което на вносителя на предложението за дейността е възложено при изготвянето на окончателния проект за строителството да въведе изискванията, забележките и препоръките по отношение на ландшафта и околната среда, приети на заседанието на службите на съответните администрации, проведено във връзка с предварителния проект, въпреки че във връзка с него органът, отговорен за опазването на околната среда, е установил липсата на възможност за изготвяне на каквито и да било изисквания и мерки за смекчаване на алтернативния проект в етап на одобрение?
- 6) Допускат ли горепосочените директиви решение като приетото, при което на вносителя на предложението е възложено също така да направи проучване на въздействието на строителството върху околната среда, включващо т.нар. „подходяща оценка“, изготвена напълно в съответствие със съществуващите правни изисквания, въз основа на които трябва да се извърши въпросната оценка на въздействието?
- 7) Допускат ли горепосочените директиви решение като приетото, при което е определена трета страна (област Лацио), различна от тази, която обикновено е отговорна (Комисията за ОВОС-СЕО на МАТТМ), с цел да се провери проучването на въздействието върху околната среда, приложено към окончателния проект за строителството, включително с цел определяне на евентуалните допълнителни мерки за смекчаване и компенсация, необходими за защитата и опазването на екологичните и ландшафтните компоненти на съответната територия, като в съответствие със и за целите на член 185, параграфи 4 и 5 от Законодателен декрет № 163/06 ОВОС-СЕО на МАТТМ трябва впоследствие само да изрази становището си относно спазването в окончателния проект за въпросното пътно строителство на изискванията по отношение на ландшафта и околната среда, след постигането на посочената по-горе проверка?

(¹) Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109).

(²) Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 2010 г., стр. 7).

(³) Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа и за отмяна на Решение № 661/2010/ЕС (ОВ L 348, 2013 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 май 2019 г. — Blumar SpA/Agenzia delle Entrate

(Дело C-415/19)

(2019/C 328/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Blumar SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate

Преюдициален въпрос

Съвместим ли е член 1, параграф 1223 от Закон № 296 от 27 декември 2006 г. (понастоящем член 16 bis, параграф 11 от Закон № 11 от 4 февруари 2005 г.) и Постановлението на министър председателя от 23 май 2007 г. с правната уредба на Общността, с оглед на разпоредбата на член 108 [параграф] 3 ДФЕС, тълкуван в съдебната практика Deggendorf, с Решение С (2008)380 на Европейската комисия и с общностния принцип на пропорционалност?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 май 2019 г. — Roberto Abate SpA/Agenzia delle Entrate

(Дело C-416/19)

(2019/C 328/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Roberto Abate SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate

Преюдициален въпрос

Съвместим ли е член 1, параграф 1223 от Закон № 296 от 27 декември 2006 г. (понастоящем член 16 bis, параграф 11 от Закон № 11 от 4 февруари 2005 г.) и Постановлението на министър председателя от 23 май 2007 г. с правната уредба на Общността, с оглед на разпоредбата на член 108 [параграф] 3 ДФЕС, тълкуван в съдебната практика Deggendorf, с Решение С (2008)380 на Европейската комисия и с общностния принцип на пропорционалност?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 май 2019 г. — Commerciale Gicap SpA/Agenzia delle Entrate

(Дело C-417/19)

(2019/C 328/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commerciale Gicap SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate

Преюдициален въпрос

Съвместим ли е член 1, параграф 1223 от Закон № 296 от 27 декември 2006 г. (понастоящем член 16 bis, параграф 11 от Закон № 11 от 4 февруари 2005 г.) и Постановлението на министър председателя от 23 май 2007 г. с правната уредба на Общността, с оглед на разпоредбата на член 108 [параграф] 3 ДФЕС, тълкуван в съдебната практика Deggendorff, с Решение С (2008)380 на Европейската комисия и с общностния принцип на пропорционалност?

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 29 май 2019 г. — Irideos SpA/Poste Italiane SpA

(Дело C-419/19)

(2019/C 328/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Irideos SpA

Ответник: Poste Italiane SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли дружеството Poste Italiane s.p.a. да се квалифицира въз основа на горепосочените характеристики като „публично-правна организация“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква d) от Законодателен декрет № 50 от 2016 г. и на съответните общностни директиви (2014/23/ЕС ⁽¹⁾, 2014/24/ЕС ⁽²⁾ и 2014/25/ЕС ⁽³⁾)?
- 2) Задължено ли е посоченото дружество да провежда процедури за обществени поръчки само за възлагането на обществените поръчки, които са пряко свързани с дейностите, присъщи на специалните сектори, посочени в Директива 2014/25/ЕС, съгласно която поради характера му на публично-правна организация следва да се счита, че попада в обхвата на правилата на част II от Кодекса за обществените поръчки, и което от друга страна разполага с пълна автономия на волята — и изключително частно-правна уредба — за договорните дейности, които не се отнасят в тесен смисъл до тези сектори, като се имат предвид принципите, залегнали в съображение 21 и член 16 от Директива 2014/23/ЕС (решение № 4899 от 2018 г. на Cass. SS.UU. (пленум на Касационния съд) и за последната част — решение № 16 от 2011 г. на Cons. Stato, Ad. Plen. (Пленум на Държавния съвет);
- 3) По отношение на договорите извън областта на специалните сектори, когато това дружество отговаря на изискванията за публично-правна организация, продължава ли спрямо него обаче да се прилага общата Директива 2014/24/ЕС (и следователно правилата за възлагане на обществените поръчки), дори ако поради измененията след първоначалното учредяване, извършва основно дейности с търговски характер и в условията на конкуренция, както може да се приеме въз основа на посоченото решение от 10 април 2008 г., Ing. Aigner, C-393/06, тъй като Директива 2014/24/ЕС не допуска различно тълкуване за договорите, сключени от възлагащи органи; а от друга страна в съображение 21 и в член 16 от посочената Директива 2014/23/ЕС е предвиден само ориентиращ критерий, за да се изключи характерът на публично-правни организации за предприятия, които извършват дейност при нормални пазарни условия, като във всеки случай въз основа на посочените разпоредби, разглеждани във връзка една с друга, е ясно, че преди всичко се има предвид етапът на учредяване на организацията, когато тя е предназначена да задоволява „потребности от общ интерес“ (които в конкретния случай съществуват и все още не са прекратени);
- 4) При наличието на служебни помещения, в които се извършват едновременно дейности, присъщи на специалния сектор, и други дейности, трябва ли понятието за „свързаност“ — по отношение на услугата от конкретен обществен интерес — да се тълкува разширително (както е тълкувано досега в националната съдебна практика, съгласно с посоченото решение № 16 от 2011 г.

пленума на Consiglio di Stato (Държавен съвет), като в това отношение е налице противоречие с принципите, посочени в съображение 16 и членове 6 и 13 от Директива 2014/25/ЕС, в които при определянето на приложимата правна уредба се използва понятието „предназначение“ за една от дейностите, уредени в Кодекса за обществените поръчки. Ето защо е необходимо да се изясни дали могат да бъдат „предназначени“ за съответния специален сектор — дори при присъщите за изключените сектори облекчени условия — всички дейности, свързани с този сектор, съгласно намеренията на възлагащия орган (включително и договорите за редовна и извънредна поддръжка, почистване, обзавеждане, както и за портиерски услуги и охрана на службите, или други форми на използване на тези служби, ако са предназначени за обслужване на клиентите), като действително частно-публичен характер продължават да имат само „външните“ дейности, които публичните или частните субекти могат свободно да извършват в съвсем различни области, спрямо които се прилагат само правилата на Гражданския кодекс и които са от компетентността на общите съдилища (доколкото е релевантно, от този вид например със сигурност е банковата услуга, извършвана от Poste Italiane, но същото не може да се каже по отношение на доставката и използването на електронни съобщителни средства, ако се използват за целия обхват на дейност на групата, въпреки че те са особено необходими именно за банковата дейност). Поради това изглежда не е без значение да се подчертае „дисбалансът“, породен от преобладаващото понастоящем ограничително тълкуване, чрез въвеждането на напълно различни правила за възлагане на строителство или услуги при управлението на съпоставими или близки сектори: от една страна, стриктните гаранции, които се изискват по Codice dei contratti (Кодекс на договорите) за определяне на изпълнителя, и от друга страна, пълната независимост при договаряне на предприемача, който е свободен да сключва договори, само в зависимост от собствените си икономически интереси, без никакви гаранции за прозрачност, които се изискват за специалните и изключените сектори;

- 5) Накрая, може ли започването на процедура за възлагане на обществена поръчка в съответствие с Кодекса за обществените поръчки, използвайки механизмите на оповестяване, предвидени както на национално равнище, така и на равнището на Общността, да бъде релевантно при определянето на предназначението на обществената поръчка или на връзката на тази поръчка с референтния специален сектор, в съответствие с разширеното понятие за „свързаност“, посочено във въпрос [4]) по-горе, или — при условията на евентуалност — може ли възражението за липса на компетентност на административния съд, повдигнато от същия субект, който е започнал тази процедура за възлагане на обществена поръчка или от субекти, които са участвали успешно в тази процедура, да се счита за злоупотреба с право по смисъла на член 54 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като това поведение, което — макар и само по себе си да не може да се отрази върху разпределението на компетентността на съдилищата (вж. в това отношение и посоченото решение № 16 от 2011 г. на пленума на Consiglio di Stato (Държавен съвет) — е релевантно поне за целите на обезщетението и съдебните разноски, тъй като то накърнява оправданите правни очаквания на участниците в тази процедура по възлагане на обществена поръчка, когато те не са спечелили и обжалват по съдебен реп?

(¹) Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1).

(²) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

(³) Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 243).

Жалба, подадена на 5 юни 2019 г. от Inpost Paczkomaty sp. z o.o. срещу решението, постановено от Общия съд на 19 март 2019 г. по съединени дела T-282/16 и T-283/16, Inpost Paczkomaty и Inpost/Комисия и др.

(Дело C-431/19 P)

(2019/C 328/07)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (представител: D. Doktór, radca prawny)

Други страни в производството: Европейска комисия, Република Полша

Жалбоподателят иска от Съда

- да отмени решението на Общия съд,
- да отмени решението на Комисията и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производствата пред Съда и Общия съд.

Основания и основни доводи

Първо основание: нарушение на член 106, параграф 2 от Договора [за функционирането на Европейския съюз] — неправилна констатация, че са изпълнени изискванията по точка 19 (раздел 2.6 от Рамката [на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (2011 г.)]), нарушение на произтичащите от Договора принципи относно възлагането на обществени поръчки (забрана на дискриминацията, изискване за равно третиране и изискване за прозрачност) и неправилно тълкуване на член 7, параграф 2 от Директива 97/67/ЕО (Директива за пощенските услуги). Начините на финансиране на предоставянето на универсална услуга, прилагани от държавите членки, трябва да съответстват също на принципите, произтичащи от разпоредбите от ДФЕС относно свободите на вътрешния пазар, а именно на недопускане на дискриминация, на прозрачност и на равно третиране (предполагаша конкурентен избор на субекта, който да предоставя универсална пощенска услуга), и на член 106, параграф 2 ДФЕС, а това не е така в разглеждания случай.

Второ основание: нарушение на член 106, параграф 2 от Договора — неправилна констатация, че са изпълнени изискванията по точка 14 (раздел 2.2) и точка 60 (раздел 2.10) от Рамката. Дори наложеното на Poczta Polska задължение за предоставяне на обществени услуги да отговаря на изискванията, посочени в Директивата за пощенските услуги, това не изключва необходимостта от провеждане на обществена консултация или използване на други подходящи инструменти, позволяващи да се вземат предвид интересите на потребителите и доставчиците, за да се докаже надлежното разглеждане на нуждите по отношение на универсалните услуги.

Трето основание: нарушение на член 106, параграф 2 от Договора — неправилна констатация, че са изпълнени изискванията по точка 52 (раздел 2.9) от Рамката, и нарушение на член 7, параграфи 1, 3 и 5 от Директива 97/67/ЕО. Общият съд неправилно приема, че компенсационният фонд отговаря на изискването за недопускане на дискриминация, що се отнася до максималния размер на единната процентна ставка, възлизаща на 2 % от приходите на оператора, който предоставя универсални или равностойни услуги и е длъжен да прави вноски, като ставката съответно се прилага еднакво за всички участници на пазара, а това означава дискриминация, тъй като положението на операторите, предоставящи универсални услуги, и това на операторите, предоставящи равностойни услуги, не е еднакво. Общият съд освен това неправилно приема, че компенсационният фонд отговаря на изискването за пропорционалност.

По време на обсъжданията на отправните точки за изменение на закона условията относно компенсационния фонд са били значително по-различни от окончателните условия, включени в Закона за пощенските услуги, което означава невъзможност да се приеме, че отправните точки относно фонда са били подложени на обсъждане.

В условията за финансиране на универсалната услуга не е предвидено изискване да се проучи дали извършените нетни разходи представляват несправедлива тежест за оператора, определен за предоставянето на универсалната услуга. Автоматичното обвързване на финансирането на услугата с формирането на счетоводни загуби от универсалната услуга не може да се разглежда като изпълнение на изискванията от Директивата за пощенските услуги.

Четвърто основание: нарушение на член 7, параграф 1 от Директивата за пощенските услуги, тъй като се приема разходите за универсалната услуга да се финансират чрез редица изключителни и специални права, предоставени на Poczta Polska. Съгласно член 7, параграф 1 от Директивата за пощенските услуги държавите членки не предоставят и не запазват в сила изключителни или специални права за установяването и предоставянето на пощенски услуги. На Poczta Polska обаче са предоставени специални и изключителни права — противно на виждането на Общия съд — които очевидно не попадат в обхвата на изключенията, предвидени в Директивата за пощенските услуги.

Жалба, подадена на 5 юни 2019 г. г. от Inpost S.A. срещу решението, постановено от Общия съд на 19 март 2019 г. по съединени дела T-282/16 и T-283/16, Inpost Paczkomaty и Inpost/Комисия и др.

(Дело C-432/19 P)

(2019/C 328/08)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Inpost S.A. (представител: W. Knopkiewicz, radca prawny)

Други страни в производството: Европейска комисия, Република Полша

Жалбоподателят иска от Съда

— да отмени решението на Общия съд,

— да отмени решението на Комисията и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производствата пред Съда и Общия съд.

Основания и основни доводи

Първо основание: нарушение на член 106, параграф 2 от Договора [за функционирането на Европейския съюз] — неправилна констатация, че са изпълнени изискванията по точка 19 (раздел 2.6 от Рамката [на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (2011 г.)]), нарушение на произтичащите от Договора принципи относно възлагането на обществени поръчки (забрана на дискриминацията, изискване за равно третиране и изискване за прозрачност) и неправилно тълкуване на член 7, параграф 2 от Директива 97/67/ЕО (Директива за пощенските услуги).

Начините на финансиране на предоставянето на универсална услуга, прилагани от държавите членки, трябва да съответстват също на принципите, произтичащи от разпоредбите от ДФЕС относно свободите на вътрешния пазар, а именно на недопускане на дискриминация, на прозрачност и на равно третиране (предполагащи конкурентен избор на субекта, който да предоставя универсална пощенска услуга), и на член 106, параграф 2 ДФЕС, а това не е така в разглеждания случай.

Второ основание: нарушение на член 106, параграф 2 от Договора — неправилна констатация, че са изпълнени изискванията по точка 14 (раздел 2.2) и точка 60 (раздел 2.10) от Рамката. Дори наложеното на Poczta Polska задължение за предоставяне на обществени услуги да отговаря на изискванията, посочени в Директивата за пощенските услуги, това не изключва необходимостта от провеждане на обществена консултация или използване на други подходящи инструменти, позволяващи да се вземат предвид интересите на потребителите и доставчиците, за да се докаже надлежното разглеждане на нуждите по отношение на универсалните услуги.

Трето основание: нарушение на член 106, параграф 2 от Договора — неправилна констатация, че са изпълнени изискванията по точка 52 (раздел 2.9) от Рамката, и нарушение на член 7, параграфи 1, 3 и 5 от Директива 97/67/ЕО. Общият съд неправилно приема, че компенсационният фонд отговаря на изискването за недопускане на дискриминация, що се отнася до максималния размер на единната процентна ставка, възлизаща на 2 % от приходите на оператора, който предоставя универсални или равностойни услуги и е длъжен да прави вноски, като ставката съответно се прилага еднакво за всички участници на пазара, а това означава дискриминация, тъй като положението на операторите, предоставящи универсални услуги, и това на операторите, предоставящи равностойни услуги, не е еднакво. Общият съд освен това неправилно приема, че компенсационният фонд отговаря на изискването за пропорционалност.

По време на обсъжданията на отправните точки за изменение на закона условията относно компенсационния фонд са били значително по-различни от окончателните условия, включени в Закона за пощенските услуги, което означава невъзможност да се приеме, че отправните точки относно фонда са били подложени на обсъждане.

В условията за финансиране на универсалната услуга не е предвидено изискване да се проучи дали извършените нетни разходи представляват несправедлива тежест за оператора, определен за предоставянето на универсалната услуга. Автоматичното обвързване на финансирането на услугата с формирането на счетоводни загуби от универсалната услуга не може да се разглежда като изпълнение на изискванията от Директивата за пощенските услуги.

Четвърто основание: нарушение на член 7, параграф 1 от Директивата за пощенските услуги, тъй като се приема разходите за универсалната услуга да се финансират чрез редица изключителни и специални права, предоставени на Poczta Polska. Съгласно член 7, параграф 1 от Директивата за пощенските услуги държавите членки не предоставят и не запазват в сила изключителни или специални права за установяването и предоставянето на пощенски услуги. На Poczta Polska обаче са предоставени специални и изключителни права — противно на вжждането на Общия съд — които очевидно не попадат в обхвата на изключенията, предвидени в Директивата за пощенските услуги.

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 5 юни 2019 г. — Poste Italiane SpA/Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

(Дело C-434/19)

(2019/C 328/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Основен жалбоподател и ответник по насрещната жалба: Poste Italiane SpA

Основен ответник и жалбоподател по насрещната жалба: Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 14 ДФЕС (предишен член 7D от Договора, впоследствие член 16 ДЕО) и член 106, параграф 2 ДФЕС (предишен член 90 от Договора, впоследствие член 86, параграф 2 ДЕО) и с режима на услугата от общ икономически интерес (УОИИ) норма като предвидената в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992 във връзка с член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996, съгласно която се установява и се продължава действието — включително след приватизацията на пощенските банкови услуги, предоставяни от Poste Italiane s.p.a. — на резерва за дейност (законоустановен монополен режим) в полза на Poste Italiane s.p.a. с предмет управлението на услугата пощенска разплащателна сметка, предназначена за събирането на общинския данък върху недвижимите имоти (ICI), като се има предвид развитието на държавната правна уредба в областта на събирането на данъците, която поне от 1997 г. позволява на данъчнозадължените лица и на местните органи по приходите да използват свободно начини за плащане и за събиране на данъците (включително местни) чрез банковата система?
- 2) Ако в отговор на първия въпрос положението на законоустановен монопол трябва да се признае за притежаващо характеристиките на УОИИ, съвместима ли е с член 106, параграф 2 ДФЕС (предишен член 90 от Договора, впоследствие член 86, параграф 2 ДЕО) и с член 107, параграф 1 ДФЕС (предишен член 92 от Договора, впоследствие член 87 ДЕО), съгласно тълкуването на тези разпоредби от Съда във връзка с изискванията за разграничаване на законосъобразна мярка — компенсираща задълженията за обществени услуги — от незаконосъобразна държавна помощ (решение на Съда от 24 юли 2003 г., C-280/00, Altmark Trans GmbH e Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), норма като предвидената в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992 във връзка с член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996 и с член 3, параграф 1 от Декрет № 144/2001 на президента на Републиката, която предоставя на Poste Italiane s.p.a. правомощието да определя едностранно размера на „комисионата“, дължима от концесионера (изпълнителя), отговарящ за събирането на ICI, и прилагана върху всяка операция по управление на пощенската разплащателна сметка, водена на името на концесионера, като се има предвид, че с решение № 57/1996 на Управителния съвет Poste Italiane s.p.a. определя посочената комисиона в размер на 100 лири за периода от 1 април 1997 г. до 31 май 2001 г. и на 0,23 EUR, считано от 1 юни 2001 г.?
- 3) Съвместима ли е с член 102, параграф 1 ДФЕС (предишен член 86 от Договора, впоследствие член 82, параграф 1 ДЕО), както е тълкуван от Съда (вж. решения на Съда от 13 декември 1991 г., C-18/88, GB-Inno-BM, от 25 юни 1998 г., C-203/96, Chemische Afvaistoffen Dusseldorp BV, от 17 май 2001 г., C-340/99, TNT TRACO s.p.a.) съвкупност от правни норми като съставената от член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996, член 3, параграф 1 от Декрет № 144/2001 на президента на Републиката и член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992, съгласно която концесионерът (изпълнителят) задължително трябва да плати „комисионата“, определена и/или изменена едностранно от Poste Italiane s.p.a., тъй като иначе не може да прекрати договора за пощенска разплащателна сметка, без да наруши задължението, установено в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992, и съответно да не изпълни задължението за събиране на ICI, поето спрямо местния приходен орган?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 5 юни 2019 г. — Agenzia delle entrate — Riscossione/Poste Italiane SpA

(Дело C-435/19)

(2019/C 328/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Основен жалбоподател и ответник по насрещната жалба: Agenzia delle entrate — Riscossione

Ответник и подател на насрещната жалба: Poste Italiane SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 14 ДФЕС (предишен член 7D от Договора, впоследствие член 16 ДЕО) и член 106, параграф 2 ДФЕС (предишен член 90 от Договора, впоследствие член 86, параграф 2 ДЕО) и с режима на услугата от общ икономически интерес (УОИИ) норма като предвидената в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992 във връзка с член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996, съгласно която се установява и се продължава действието — включително след приватизацията на пощенските банкови услуги, предоставяни от Poste Italiane s.p.a. — на резерва за дейност (законоустановен монополен режим) в полза на Poste Italiane s.p.a. с предмет управлението на услугата пощенска разплащателна сметка, предназначена за събирането на общинския данък върху недвижимите имоти (ICI), като се има предвид развитието на държавната правна уредба в областта на събирането на данъците, която поне от 1997 г. позволява на данъчнозадължените лица и на местните органи по приходите да използват свободно начини за плащане и за събиране на данъците (включително местни) чрез банковата система?
- 2) Ако в отговор на първия въпрос положението на законоустановен монопол трябва да се признае за притежавашо характеристиките на УОИИ, съвместима ли е с член 106, параграф 2 ДФЕС (предишен член 90 от Договора, впоследствие член 86, параграф 2 ДЕО) и с член 107, параграф 1 ДФЕС (предишен член 92 от Договора, впоследствие член 87 ДЕО), съгласно тълкуването на тези разпоредби от Съда във връзка с изискванията за разграничаване на законосъобразна мярка — компенсираща задълженията за обществени услуги — от незаконосъобразна държавна помощ (решение на Съда от 24 юли 2003 г., C-280/00, Altmark Trans GmbH e Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), норма като предвидената в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992 във връзка с член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996 и с член 3, параграф 1 от Декрет № 144/2001 на президента на Републиката, която предоставя на Poste Italiane s.p.a. правомощието да определя едностранно размера на „комисионата“, дължима от концесионера (изпълнителя), отговарящ за събирането на ICI, и прилагана върху всяка операция по управление на пощенската разплащателна сметка, водена на името на концесионера, като се има предвид, че с решение № 57/1996 на Управителния съвет Poste Italiane s.p.a. определя посочената комисиона в размер на 100 лири за периода от 1 април 1997 г. до 31 май 2001 г. и на 0,23 EUR, считано от 1 юни 2001 г.?
- 3) Съвместима ли е с член 102, параграф 1 ДФЕС (предишен член 86 от Договора, впоследствие член 82, параграф 1 ДЕО), както е тълкуван от Съда (вж. решения на Съда от 13 декември 1991 г., C-18/88, GB-Inno-BM, от 25 юни 1998 г., C-203/96, Chemische Afvaistoffen Dusseldorp BV, от 17 май 2001 г., C-340/99, TNT TRACO s.p.a.) съвкупност от правни норми като съставената от член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996, член 3, параграф 1 от Декрет № 144/2001 на президента на Републиката и член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992, съгласно която концесионерът (изпълнителят) задължително трябва да плати „комисионата“, определена и/или изменена едностранно от Poste Italiane s.p.a., тъй като иначе не може да прекрати договора за пощенска разплащателна сметка, без да наруши задължението, установено в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992, и съответно да не изпълни задължението за събиране на ICI, поето спрямо местния приходен орган?

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 11 юни 2019 г. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Frontline Digital GmbH

(Дело C-438/19)

(2019/C 328/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Ответник: Frontline Digital GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) При договорите от разстояние налице ли е предоставяне на цифрово съдържание по смисъла на член 16, буква м) от Директива 2011/83/ЕС ⁽¹⁾ на потребител, когато последният сключва с търговец договор за участие в онлайн платформа за запознанства?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Води ли започването от търговец на предоставяне на цифрово съдържание за потребител до загуба на правото на отказ на този потребител съгласно член 16, буква м) от Директива 2011/83/ЕС, при положение че търговецът не е изпълнил задължението си по член 8, параграф 7 от същата директива да предостави на потребителя потвърждение за сключването на договора с изискваната от тази разпоредба информация?

Ако се приеме, че в такъв случай правото на отказ на потребителя се запазва,

налага ли член 6, параграф 1, буква к) от Директивата задължение потребителят да бъде предварително уведомен за това?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Испания), постъпило на 7 юни 2019 г. — Vodafone España S.A.U./Diputación Foral de Guipúzcoa

(Дело C-443/19)

(2019/C 328/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vodafone España S.A.U.

Ответник: Diputación Foral de Guipúzcoa

Преюдициалният въпрос

Трябва ли член 13 и свързаните с него разпоредби от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат облагането в Кралство Испания, и по-конкретно в самостоятелната от данъчна гледна точка провинция Гипускоа, на правото на използване на радиочестоти от далекосъобщителен оператор — във връзка с което право вече съществува задължение за плащане на т.нар. такса „спек-тър“ — с общия данък върху прехвърлянето на имущество и удостоверителните документи, приложим спрямо всички административни концесии на имущество-публична собственост в съответствие с регионалната правна уредба, която регламентира посочения данък?

⁽¹⁾ ОВ L 108, 2002 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г. — WT/Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Дело C-448/19)

(2019/C 328/13)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: WT

Ответник: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Преюдициален въпрос

От Съда на Европейския съюз се иска да установи дали е съвместимо с член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни ⁽¹⁾ и с решенията на Съда на Европейския съюз от 7 декември 2017 г. (дело C-636/16) и от 8 декември 2011 г. (дело C-371/08), наред с други, тълкуване като съдържащото се в решенията на испанския Tribunal Supremo [Върховен съд] № 191/2019 от 19 февруари 2019 г. по касационна жалба 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) и № 257/2019 от 27 февруари 2019 г. по касационна жалба 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), съгласно което въз основа на тълкуване на Директива 2001/40/ЕО ⁽²⁾ е възможно да се твърди, че всеки гражданин на трета страна, притежаващ разрешение за дългосрочно пребиваване, който е извършил престъпление, за което се налага наказание от най-малко една година, може и трябва да бъде експулсиран „автоматично“, тоест без да е необходимо да се извършва каквато и да било преценка по отношение на неговите лични, семейни, социални и трудови обстоятелства.

⁽¹⁾ ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225

⁽²⁾ Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 година относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, 2001 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 124)

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г. — YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Дело C-452/19)

(2019/C 328/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Жалбоподател: YV

Ответник: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разноски по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от LEC (Граждански процесуален закон), който установява принципа, че съдебните разноски се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ OBL 95, 1993 г., стр. 29

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г. — BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Дело C-455/19)

(2019/C 328/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Жалбоподател: BX

Ответник: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разноски по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от ЛЕС (Граждански процесуален закон), който установява принципа, че съдебните разноски се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г. стр. 29.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 19 юни 2019 г. — All in One Star Ltd

(Дело C-469/19)

(2019/C 328/16)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство*Заявител и жалбоподател:* All in One Star Ltd**Преюдициални въпроси**

- 1) Допуска ли член 30 от Директива (ЕС) 2017/1132 ⁽¹⁾ национална правна уредба, според която за вписването на клон на дружество с ограничена отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър е необходимо да се посочи размерът на уставния капитал или сходна капиталова стойност?
- 2 а) Допуска ли член 30 от Директива (ЕС) 2017/1132 национална правна уредба, според която при подаване на заявление за вписване на клон на дружество с ограничена отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър управителят на дружеството следва да декларира, че в негово лице не е налице обстоятелство, което съгласно националното право не допуска назначаването, под формата на съдебна или административна забрана за упражняване на професия, като забраната изцяло или частично съпада с предмета на дейност на дружеството, или под формата на влязла в сила осъдителна присъда във връзка с някои престъпления, и че е бил информиран от нотариус, от представител на сходна юридическа професия или от консулски служител относно неограниченото му задължение за предоставяне на информация на съда в това отношение?
- б) При отрицателен отговор на въпрос 2а:

Допускат ли членове 49 и 54 ДФЕС национална правна уредба, според която управителят на дружеството трябва да подаде такава декларация при подаването на заявление за вписване на клон на дружество с ограничена отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 2017 г., стр. 46).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien (Австрия), постъпило на 21 юни 2019 г. — IE/Magistrat der Stadt Wien

(Дело C-477/19)

(2019/C 328/17)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Verwaltungsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: IE

Отговорник: Magistrat der Stadt Wien

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли понятието „места за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че обхваща и напуснатите към момента предишни места за почивка?

При утвърдителен отговор на този въпрос:

Трябва ли всяко напуснато към момента предишно място за почивка да се квалифицира като „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?

При отрицателен отговор на този въпрос:

По какви критерии следва да се установи дали напуснато към момента предишно място за почивка следва да се квалифицира като „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?

- 2) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?
- 3) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „повреждане“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?
- 4) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „унищожаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията на това „място за почивка“?
- 5) Трябва ли понятието „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията да се тълкува в смисъл, че обхваща, на първо място, само точно обособено място, на което обикновено се извършва чифтосването в тесен смисъл или непосредствено свързаните с размножаването в тесен периметър действия (например оплождането), или, на второ място, понятието „място за размножаване“ обхваща допълнително всички точно обособени места, които са абсолютно необходими за развитието на младите животни, като места за снасяне на яйцата или необходимите за периода на ларвите или гъсениците части от растения?

При отрицателен отговор на този въпрос:

Как следва да се тълкува понятието „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията и как „мястото за размножаване“ следва да се разграничи пространствено от другите места?

- 6) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?
- 7) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „повреждане“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията на това „място за размножаване“?
- 8) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „унищожаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията на това „място за размножаване“?

⁽¹⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109)

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 24 юни 2019 г. — JF и KG/Bankia S.A.

(Дело C-482/19)

(2019/C 328/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Жалбоподатели: JF и KG

Ответник: Bankia S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разноски по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от ЛЕС (Граждански процесуален закон), който установява принципа, че съдебните разноски се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 юни 2019 г. — ОК

(Дело C-492/19)

(2019/C 328/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: ОК

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която в случай на нарушение на формалните задължения при трансгранично използване на работници, като недържането на разположение на документите за заплата или неуведомяването на централния координационен орган (уведомления на ЦКО), предвижда много високи парични санкции, в частност високи минимални санкции, кумулативно налагани за всеки засегнат работник?
2. Ако отговорът на първия въпрос не е утвърдителен:

Трябва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71 и Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат налагането на кумулативни парични санкции в случай на нарушение на формалните задължения при трансгранично използване на работници, без да е налице абсолютен максимален размер?
3. Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която в случай на предсрочно прекратяване и/или прекъсване на временната дейност в приемащата държава предвижда задължително изпращане на уведомление за промяна до ЦКО?
4. Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която не предвижда разумен срок за изпращането на уведомлението за промяна?
5. Трябва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда, че изискването за предоставяне на документите не е изпълнено, ако тези документи постъпят впоследствие, в рамките на разумен и релевантен срок?
6. Трябва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която от чуждестранния доставчик на услуги се изисква да представи документи, които са извън посочените в член 9 от Директива 2014/67 и не са нито релевантни, нито целесъобразни, и не са по-подробно определени в националното право, като например регистри във връзка със заплати, фишове за заплати, банкови извлечения от заплати, декларации за данък върху трудовото възнаграждение, регистрация и отписване, здравно осигуряване, списъци за регистрация и изравняване с допълнителни суми, документи относно класирането от гледна точка на заплата, удостоверения?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

⁽²⁾ Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11).

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 юни 2019 г. — PL

(Дело C-493/19)

(2019/C 328/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: PL

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която в случай на нарушение на формалните задължения при трансгранично използване на работници, като недържането на разположение на документите за заплата или неуведомяването на централния координационен орган (уведомления на ЦКО), предвижда много високи парични санкции, в частност високи минимални санкции, кумулативно налагани за всеки засегнат работник?
2. Ако отговорът на първия въпрос не е утвърдителен:

Трябва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71 и Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат налагането на кумулативни парични санкции в случай на нарушение на формалните задължения при трансгранично използване на работници, без да е налице абсолютен максимален размер?
3. Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която в случай на предсрочно прекратяване и/или прекъсване на временната дейност в приемащата държава предвижда задължително изпращане на уведомление за промяна до ЦКО?
4. Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която не предвижда разумен срок за изпращането на уведомлението за промяна?
5. Трябва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда, че изискването за предоставяне на документите не е изпълнено, ако тези документи постъпят впоследствие, в рамките на разумен и релевантен срок?
6. Трябва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която от чуждестранния доставчик на услуги се изисква да представи документи, които са извън посочените в член 9 от Директива 2014/67 и не са нито релевантни, нито целесъобразни, и не са по-подробно определени в националното право, като например регистри във връзка със заплати, фишове за заплати, банкови извлечения от заплати, декларации за данък върху трудовото възнаграждение, регистрация и отписване, здравно осигуряване, списъци за регистрация и изравняване с допълнителни суми, документи относно класирането от гледна точка на заплата, удостоверения?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

⁽²⁾ Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11).

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 юни 2019 г. — QM

(Дело C-494/19)

(2019/C 328/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: QM

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която в случай на нарушение на формалните задължения при трансгранично използване на работници, като недържането на разположение на документите за заплата или неуведомяването на централния координационен орган (уведомления на ЦКО), предвижда много високи парични санкции, в частност високи минимални санкции, кумулативно налагани за всеки засегнат работник?
2. Ако отговорът на първия въпрос не е утвърдителен:

Трябва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71 и Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат налагането на кумулативни парични санкции в случай на нарушение на формалните задължения при трансгранично използване на работници, без да е налице абсолютен максимален размер?
3. Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която в случай на предсрочно прекратяване и/или прекъсване на временната дейност в приемащата държава предвижда задължително изпращане на уведомление за промяна до ЦКО?
4. Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която не предвижда разумен срок за изпращането на уведомлението за промяна?
5. Трябва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда, че изискването за предоставяне на документите не е изпълнено, ако тези документи постъпят впоследствие, в рамките на разумен и релевантен срок?
6. Трябва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която от чуждестранния доставчик на услуги се изисква да представи документи, които са извън посочените в член 9 от Директива 2014/67 и не са нито релевантни, нито целесъобразни, и не са по-подробно определени в националното право, като например регистри във връзка със заплати, фишове за заплати, банкови извлечения от заплати, декларации за данък върху трудовото възнаграждение, регистрация и отписване, здравно осигуряване, списъци за регистрация и изравняване с допълнителни суми, документи относно класирането от гледна точка на заплата, удостоверения?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

⁽²⁾ Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕО) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11).

**Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 1 юли 2019 г. —
Наказателно производство срещу D. Oriol Junqueras Vies**

(Дело C-502/19)

(2019/C 328/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Oriol Junqueras Vies

Други страни:

Ministerio Fiscal

Abogacía del Estado

Partido Político VOX

Преюдициални въпроси

- 1) Прилага ли се член 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз ⁽¹⁾ преди началото на „сесиите“ спрямо лице, обвинено в извършването на тежки престъпления, на което по съдебен ред е наложена мярка за неотклонение задържане под стража за деяния, извършени преди започване на изборния процес, в рамките на който това лице е обявено за избран член на Европейския парламент, но на което със съдебен акт е отказано специално разрешение за излизане от ареста, което би му позволило да изпълни изискванията, предвидени в националното изборно законодателство, към което препраща член 8 от Акта за избирането на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори?
- 2) При утвърдителен отговор, ако определеният в националното изборно законодателство орган е уведомил Европейския парламент, че поради неизпълнение на установените изборни изисквания (невъзможност, произтичаща от ограничаването на свободата на движение в резултат на наложена мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за извършени тежки престъпления) избраното лице не придобива качеството на член на Европейския парламент до изпълнението на посочените изисквания, запазва ли се разширителното тълкуване на термина „сесии“ въпреки временното ограничаване на възможността за избраното лице да заеме мястото си в Парламента?
- 3) Ако отговорът е в полза на разширителното тълкуване и ако спрямо избраното лице много преди започване на изборния процес е наложена мярка за неотклонение задържане под стража в наказателно производство за извършени тежки престъпления, задължен ли е съдебният орган, наложил тази мярка, да я отмени по безусловен, почти автоматичен начин с оглед на съдържащия се в член 9 от Протокол № 7 израз „по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Европейския парламент“, за да позволи изпълнението на формалностите и пътуванията до Европейския парламент; или този съдебен орган трябва да прилага подход на претегляне във всеки отделен случай на правата и интересите, свързани с интереса на правосъдието и с редовното протичане на производството, от една страна, и на присъщите на имунитета права и интереси, от друга страна, както във връзка с гарантирането на функционирането и независимостта на Парламента, така и във връзка с правото на избраното лице да упражнява публични функции?

⁽¹⁾ ОВ C 326, 2012 г., стр. 266.

Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 4 юли 2019 г. — BMW Bayerische Motorenwerke AG/Hauptzollamt München

(Дело C-509/19)

(2019/C 328/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgerichts München

Страни в главното производство

Жалбоподател: BMW Bayerische Motorenwerke AG

Ответник: Hauptzollamt München

Преюдициален въпрос

Трябва ли разходите за разработването на софтуер, който е изработен в Европейския съюз, предоставен е от купувача безплатно на продавача и е инсталиран във внесените блокове за управление, да се прибавят към договорната стойност на внесените стоки съгласно член 71, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза ⁽¹⁾, когато не са включени към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки?

⁽¹⁾ ОВ L 269, 2013 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 9 юли 2019 г. — NMI Technologietransfer GmbH/EuroNorm GmbH

(Дело C-516/19)

(2019/C 328/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: NMI Technologietransfer GmbH

Ответник: EuroNorm GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли дружество с ограничена отговорност, извършващо икономическа дейност, да не бъде разглеждано като малко или средно предприятие по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 ⁽¹⁾, тъй като 90 % от неговия дружествен капитал се притежава от фондация на гражданското право, чийто надзорен съвет без управителни функции (Kuratorium) се състои от 17 членове, сред които двама представители на министерства, кмет на град, ректор на университет, трима преподаватели в същия университет, ръководител на друго висше училище и управител на търговско-промишлена палата?
- 2) Представяват ли държавните университети и висши училища, както и германските търговско-промишлени палати публични органи по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014?
- 3) Представяват ли физически лица, които са част от надзорния съвет на фондацията, без да получават заплащане за това, публични органи по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 само защото основната им професионална дейност е в публичен орган?
- 4) Предполага ли контролът от страна на публични органи по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, че публичните органи могат въз основа на определено правоотношение да дават указания на членовете на надзорния съвет, които не получават заплащане във връзка с членството си, относно начина им на гласуване в надзорния съвет?
- 5) За да е налице непряк контрол върху правото на глас от страна на публични органи, необходимо ли е да се установи, че публичните органи оказват влияние върху членовете на надзорния съвет да упражнят правото си на глас по определения от публичните органи начин?
- 6) Налице ли е непряк контрол върху правото на глас от страна на публични органи, ако съществува възможност членовете на надзорния съвет, които не получават заплащане във връзка с членството си, при дейността си в надзорния съвет да се съобразяват с интересите на публичните органи, от които произхождат?
- 7) Изисква ли „съвместният контрол“ по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 да може да се установи формиране на обща воля на публичните органи по отношение на правото на глас?
- 8) Зависи ли „контролът“ по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 от реалното прилагане на учредителния акт от страна на фондацията или от възможно тълкуване на текста на учредителния акт?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 година за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора (ОВ L 187, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Krajský soud v Ostravě (Чешка република), постъпило на 9 юли 2019 г. —
ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-520/19)

(2019/C 328/25)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Ostravě

Страни в главното производство

Жалбоподател: ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o.

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициален въпрос

Изключва ли съществуването на изрична национална правна уредба относно [солидарната] отговорност за неплатен данък във верига от данъчни измами възможността органите на данъчната администрация да откажат на лицето, което е солидарно отговорно съгласно тази уредба, правото на приспадане на данък добавена стойност в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз по отношение на измамите с ДДС? Противоречи ли подобна практика в такава ситуация на член 17, параграф 1, член 20, член 52, параграф 1, член 52, параграф 6 и член 54 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 9 юли 2019 г. — Entoma SAS/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

(Дело C-526/19)

(2019/C 328/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Entoma SAS

Ответници: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 1, параграф 2, буква д) от Регламент [(ЕО) № 258/97] ⁽¹⁾ от 27 януари 1997 г. да се тълкува в смисъл, че в приложното му поле се включват храни, съставени от цели животни, предназначени за консумация като такива, или тази разпоредба се прилага само към хранителни съставки, изолирани от насекоми?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 година относно нови храни и нови хранителни съставки (ОВ L 43, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 20, стр. 245).

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 10 юли 2019 г. —
F-AG/Finanzamt Y**

(Дело C-528/19)

(2019/C 328/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: F-AG

Ответник: Данъчна служба Y

Преюдициални въпроси

- 1) Полага ли се — при обстоятелства като разглежданите в главното производство, в което данъчнозадължено лице извършва от името на общината строителни работи във връзка с общински път, при което за изграждане на прехвърления на общината път получава престации от други данъчнозадължени лица — право на приспадане на данък съгласно член 17, параграф 2, буква а) от Шеста директива за ДДС ⁽¹⁾?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: налице ли е — при обстоятелства като разглежданите в главното производство, в което данъчнозадължено лице извършва от името на общината строителни работи във връзка с общински път — възмездна доставка на стоки, при която насрещната престация за доставката на пътно строителство е разрешение за експлоатация на каменна кариера?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос: приравнява ли се — при обстоятелства като разглежданите в главното производство, в което данъчнозадължено лице извършва от името на общината строителни работи във връзка с общински път — безвъзмездното прехвърляне на отворения за обществено ползване път в полза на общината на безвъзмездна доставка на стоки съгласно член 5, алинея 6 от Директива 77/388, въпреки че прехвърлянето обслужва стопански цели, за да се избегне необложено с данък крайно потребление на общината?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система за данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 11 юли 2019 г. — NM
в качеството на синдик в производството по несъстоятелност относно имуществото на NIKI Luftfahrt
GmbH/ON**

(Дело C-530/19)

(2019/C 328/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: NM в качеството на синдик в производството по несъстоятелност относно имуществото на NIKI Luftfahrt GmbH

Отговорник: ON

Преюдициални въпроси

1. Отговаря ли въздушен превозвач — който съгласно член 5, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ е длъжен да предоставя помощ в съответствие с член 9, параграф 1, буква б) от посочения регламент — на основание на този регламент за вредите в резултат от нараняване на пътника, което същият е претърпял поради небрежност от страна на служители на предоставения от въздушния превозвач хотел?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Ограничава ли се задължението на въздушния превозвач съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 до осигуряването на хотел на пътника и поемането на разходите за настаняването, или въздушният превозвач отговаря за настаняването като такова?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7р том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 12 юли 2019 г. — A/Latvijas Republikas Veselības ministrija

(Дело C-535/19)

(2019/C 328/29)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Отговорник в касационното производство: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се счита, че публичното здравно обслужване е включено в понятието „обезщетения за болест“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) от Регламент № 883/2004 ⁽¹⁾?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, допустимо му ли е с оглед на член 4 от Регламент № 883/2004 и член 24 от Директива 2004/38 ⁽²⁾ и с цел да се избегнат непропорционални искания за социалните обезщетения, предвидени, за да се гарантира здравното обслужване, държавите членки да отказват такива обезщетения — които се отпускат на техните граждани и на членовете на семейството на граждани на Съюза с качеството на работник, намиращи се в същото положение — на граждани на Съюза, които към съответния момент нямат качеството на работници?
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос, допустимо ли е с оглед на членове 18 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз и на член 24 от Директива 2004/38 и с цел да се избегнат непропорционални искания за социалните обезщетения, предвидени, за да се гарантира здравното обслужване, държавите членки да отказват такива обезщетения — които се отпускат на техните граждани и на членовете на семейството на граждани на Съюза с качеството на работник, намиращи се в същото положение — на граждани на Съюза, които към съответния момент нямат качеството на работници?

- 4) Съвместимо ли е с разпоредбата на член 11, параграф 3, буква д) от Регламент (ЕО) № 883/2004 положение, при което на гражданин на Европейския съюз, който упражнява правото си на свободно движение, се отказва правото да ползва публични здравни услуги, финансирани от държавния бюджет, във всяка от засегнатите в разглеждания случай държави членки?
- 5) Съвместимо ли е с разпоредбите на член 18, член 20, параграф 1 и член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз положение, при което на гражданин на Европейския съюз, който упражнява правото си на свободно движение, се отказва правото да ползва публични здравни услуги, финансирани от държавния бюджет, във всяка от засегнатите в разглеждания случай държави членки?
- 6) Трябва ли законосъобразността на пребиваването по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2004/38 да се разбира в смисъл, че предоставя на дадено лице право на достъп до системата за социална сигурност, както и в смисъл, че може да бъде основание за изключването на това лице от социалната сигурност? По-конкретно, трябва ли в разглеждания случай да се счита, че тъй като заинтересованото лице има пълно здравно застрахователно покритие — което представлява едно от предварителните условия за законосъобразност на пребиваването съгласно Директива 2004/38 — може да бъде обоснован отказът това лице да бъде включено в системата за здравно обслужване, финансирана от държавата?

(¹) Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

(²) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Landgerichts München I (Германия), постъпило на 15 юли 2019 г. —
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband
e.V./Telefonica Germany GmbH & Co. OHG**

(Дело C-539/19)

(2019/C 328/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Ищец: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Ответник: Telefonica Germany GmbH & Co. OHG

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 6а и 6д, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 531/2012 (¹) да се тълкуват в смисъл, че от 15 юни 2017 г. доставчиците на мобилни съобщителни услуги трябва да прилагат автоматично за всички клиенти регулираната тарифа за роуминг съгласно член 6а от Регламент (ЕС) № 531/2012, независимо дали до тази дата тези клиенти са имали регулирана тарифа или специалната, така наречена алтернативна тарифа за роуминг?

(¹) Регламент (ЕС) № 531/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 година относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ L 172, 2012 г., стр. 10) в редакцията съгласно Регламент (ЕС) 2015/2120 (ОВ L 310, 2015 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 16 юли 2019 г. — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG/Hauptzollamt Hamburg

(Дело C-543/19)

(2019/C 328/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Ответник: Hauptzollamt Hamburg

Преюдициални въпроси

- 1) При разглежданите в главното производство условия допустимо ли е освобождаването от въведеното с член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 ⁽¹⁾ антидъмпингово мито съгласно член 2, параграф 1 от посочения регламент, ако във фактурата по член 2, параграф 1, буква б) от този регламент се посочва не предвиденото в точка 9 от приложението към цитирания регламент Решение за изпълнение (ЕС) 2015/87 ⁽²⁾, а Решение 2008/899/ЕО ⁽³⁾?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: може ли фактура, която отговаря на изискванията на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82, да бъде представена в рамките на процедура за възстановяване на антидъмпингови мита, с цел да се получи освобождаване от въведеното с член 1 от този регламент антидъмпингово мито съгласно член 2, параграф 1 от посочения регламент?

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 на Комисията от 21 януари 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република, след провеждане на преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета и частични междинни преразглеждания съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (ОВ L 15, 2015 г., стр. 8).

⁽²⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2015/87 на Комисията от 21 януари 2015 година за приемане на предложените гаранции във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (ОВ L 15, 2015 г., стр. 75).

⁽³⁾ Решение 2008/899/ЕО на Комисията от 2 декември 2008 година за приемане на предложените гаранции във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (ОВ L 323, 2008 г., стр. 62).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 22 юли 2019 г. — Société ECO TLC/Ministre de la transition écologique et solidaire

(Дело C-556/19)

(2019/C 328/32)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société ECO TLC

Ответник: Ministre de la transition écologique et solidaire

Друга страна: Fédération des entreprises du recyclage

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че правна уредба като описаната в точки 9 и 10, съгласно която частна екологична организация с нестопанска цел, притежаваща разрешение от държавни органи и която сключва договори с производителите, пускащи на пазара определена категория продукти, по силата на които събира от тях финансови вноски в замяна на услуга, изразяваща се в поемане на задължението им да осигури за тяхна сметка третирането на отпадъците, получени от пуснатите от тях на пазара продукти и която изплаща въз основа на спецификация, одобрена от държавата на одобрени от нея оператори, които отговарят за разделното събиране на тези отпадъци и за тяхното оползотворяване суми, чийто размер е определен с наредбата за даване на разрешение на екологичната организация на базата на екологични и социални цели, представлява държавна помощ по смисъла на тези разпоредби?

Жалба, подадена на 2 юли 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 16 май 2019 г. по съединени дела T-836/16 и T-624/17, Полша/Комисия

(Дело C-562/19 P)

(2019/C 328/33)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: K. Herrmann и P.-J. Loewenthal)

Други страни в производството: Република Полша, Унгария

Искания на жалбоподателя

- изцяло да се отмени решението на Общия съд (девети разширен състав) от 16 май 2019 г. по съединени дела T-836/16 и T-624/17, Полша/Комисия, EU:T:2019:338, и
- да се отхвърлят първоинстанционните жалби на Република Полша срещу Комисията, а именно жалбата по дело T-836/16 за отмяна на Решение C(2016) 5596 окончателен на Комисията от 19 септември 2016 година относно държавна помощ SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), с което се открива официалната процедура по разследване и се разпорежда спиране на прилагането на полския данък върху продажбите на дребно, както и жалбата по дело T-624/17 за отмяна на Решение (ЕС) 2018/160 на Комисията от 30 юни 2017 година относно държавна помощ SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), приведена в действие от Полша за данъка върху продажбите на дребно, и Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в първоинстанционното и в настоящото производство,
- при условията на евентуалност, в случай че двете жалби не бъдат отхвърлени изцяло, делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане по основанията, които не са били обсъдени в първоинстанционното производство, и въпросът за съдебните разноски в първоинстанционното и в настоящото производство да бъде оставен за решаване със съдебния акт, който ще сложи край на производството по делото.

Основания и основни доводи

Комисията изтъква две основания за обжалване.

Като първо основание Комисията твърди, че Общият съд се произнася в нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, когато приема, че полският данък върху продажбите на дребно не е селективен. Тази грешка на Общия съд при прилагането на правото произтича от следното:

- първо, в точки 63—68 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приема, че Комисията е допуснала грешка, доколкото е изключила прогресивните ставки на полския данък върху продажбите на дребно от дефиницията на референтната рамка. Противно на констатираното от Общия съд, възприетият от Комисията подход в крайното ѝ решение от процедурата е в съответствие с практиката на Съда. Следователно Общият съд допуска грешка при прилагането на правото във връзка с определянето на референтната рамка,

- второ, в точки 69—78 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приема, че Комисията неправилно е определила целта на данъка върху продажбите на дребно, с оглед на която е трябвало да прецени сходството между предприятията. Съдът съответно е постановявал, че при преценката на сходството между предприятията е релевантна само данъчната цел на мярката, определяна като предмета на облагане и/или данъчното събитие. Други неразривно свързани цели като финансовите възможности на данъкоплатците са релевантни само за преценката дали различното третиране на сходните предприятия е обективно обосновано. Затова Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, като взема предвид преразпределителната цел на полския данък върху продажбите на дребно при преценката на сходството между предприятията,
- трето, в точки 79—93 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приема, че Комисията е допуснала грешка с констатацията си, че преразпределителната цел не обосновава прогресивните ставки на данъка върху продажбите на дребно. Изводът на Общия съд, че полският данък върху продажбите на дребно не е дискриминационен и има преразпределителна цел, се основава на неправилното му допускане, че предприятията с високи приходи (оборот) са по-рентабилни от предприятията с по-ниски приходи (оборот). Така Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, като приема, че преразпределителната цел, която не е неразривно свързана с данъка върху продажбите на дребно, може да обоснове различното третиране на предприятията. Освен това, като се основава на това неправилно допускане, Общият съд неправилно прехвърля от държавата членка на Комисията доказателствената тежест по въпроса дали твърдяната преразпределителна цел обосновава прогресивните данъчни ставки, и така Комисията се оказва длъжна да доказва, че не е налице такава обосновка.

Като второ основание Комисията твърди, че съображенията на Общия съд в точки 104—109 от обжалваното съдебно решение са в противоречие с член 108, параграф 2 ДФЕС и член 13, параграф 1 от Регламент 2015/1589 на Съвета. В тези точки Общият съд приема, че Комисията е допуснала явна грешка с решението си да започне официалната процедура по разследване и да разпреди спиране на прилагането на полския данък върху продажбите на дребно. Общият съд основава този свой извод на анализ на крайното решение от официалната процедура по разследване. Така Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, доколкото към решението за започване на процедурата прилага същия критерий за съдебен контрол, както при преценката на валидността на крайното решение от тази процедура. Всъщност по отношение на първото решение Общият съд прилага по-строг критерий за контрол, вместо да прецени дали Комисията очевидно е можела да не се съмнява в липсата на селективност на спорния данък.

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 26 юли 2019 г. — Irish Ferries Ltd/National Transport Authority

(Дело C-570/19)

(2019/C 328/34)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Irish Ferries Ltd

Ответник: National Transport Authority

Преюдициални въпроси

A. Относно приложимостта на Регламента ⁽¹⁾

- 1) Прилага ли се Регламентът (и по-специално членове 18 и/или 19) в случаите, когато пътниците са направили предварителна резервация и са сключили договори за превоз и пътническите услуги са отменени с предизвестие от поне седем седмици преди планираното заминаване поради закъсняла доставка на нов плавателен съд на оператора на фериботната линия? В това отношение за приложимостта на Регламента релевантни ли са някои (или всички) от следните обстоятелства:

- a) В крайна сметка доставката е забавена с 200 дни;

- б) Операторът на фериботната линия е трябвало да отмени цял сезон за превози;
- в) Не е можело да се намери подходящ алтернативен плавателен съд;
- г) Операторът на фериботната линия е пренасочил към други услуги по превоз по вода или е възстановил средствата на над 20 000 пътници;
- д) Превозите по вода са били по нов маршрут, открит от оператора на фериботната линия, без да има друга подобна алтернативна услуга по маршрута?

Б. Относно тълкуването на член 18 от Регламента

На този въпрос трябва да се отговори само ако член 18 е приложим.

- 2) Възниква ли нов договор за превоз когато даден пътник е пренасочен съгласно член 18, така че правото на обезщетение по член 19 следва да се определя съгласно този нов договор, а не съгласно първоначалния договор за превоз?
- 3) а) В случай че член 18 е приложим и ако услуга по превоз по вода бъде отменена и няма алтернативна услуга по този маршрут (т.е. няма пряка услуга между тези две пристанища), представлява ли „пренасочване до крайното местоназначение“ за целите на член 18 осигуряването на алтернативна услуга по превоз по вода по друг маршрут или маршрути, които са налични и избрани от пътника, включително чрез „комбиниран превоз по земя и вода“ (напр. пътуване от Ирландия до Обединеното кралство с ферибот и след това пътуване с автомобил, като разходите за гориво се възстановяват на пътника от оператора на фериботната линия, до пристанище в Обединеното кралство с връзка до Франция и пътуване от там до Франция, като пътникът избира маршрута на всяка от услугите по превоз по вода? Ако отговорът е отрицателен, какви критерии трябва да се вземат предвид, за да се определи дали дадено пренасочване е „при съпоставими условия“?
- б) Ако по отменения маршрут няма алтернативна услуга по превоз по вода, така че засегнатият пътник не може да бъде транспортиран по вода директно от първоначалното пристанище за качване до крайното местоназначение, както е посочено в договора за превоз, трябва ли превозвачът да заплати всички допълнителни разходи, направени от пътник, който е пренасочен, във връзка с пътуването му към и от новото пристанище за качване и/или към и от новото пристанище по местоназначение?

В. Относно тълкуването на член 19 от Регламента

- 4) а) Може ли член 19 да се прилага, когато пътуването в действителност вече е било отменено поне седем седмици преди планираното заминаване? Ако член 19 е приложим, той прилага ли се, когато е бил приложен член 18 и пътникът е бил пренасочен без допълнителни разходи и/или средствата са му били възстановени и/или пътникът е избрал по-късна услуга по превоз по вода?
- б) Ако член 19 се прилага, кое е „крайното местоназначение“ за целите на член 19.
- 5) Ако член 19 е приложим:
 - а) Как се измерва продължителността на закъснението при такива обстоятелства?
 - б) Как се изчислява цената по смисъла на член 19 при определяне на дължимия размер на обезщетение и по-специално в него включват ли се разходите, свързани с допълнителни услуги (напр. каюти, клетки за превоз на домашни любимци и първокласни салони)?

Г. Относно тълкуването на член 20, параграф 4

- б) Ако Регламентът се прилага, тогава обстоятелствата и съображенията, посочени в първия въпрос, представляват ли „извънредни обстоятелства, които не са могли да бъдат избегнати дори при вземане на всякакви разумни мерки“ по смисъла на член 20, параграф 4 от Регламента?

Д. Относно тълкуването на член 24

- 7) Член 24 налага ли като задължително условие за всеки пътник, който иска да получи обезщетение по член 19 от Регламента, подаването на жалба в рамките на два месеца от датата на извършване на услугата или от датата, на която услугата е трябвало да бъде извършена?

Е. Относно тълкуването на член 25

- 8) Компетентността на националния компетентен орган, отговорен за прилагането на Регламента, ограничава ли се до превози по вода от пристанищата, посочени в член 25 от Регламента, или може да обхваща и превоза по вода на връщане от пристанището на друга държава членка до държавата на националния компетентен орган?

Ж. Относно валидността на Решението и на Съобщенията

- 9) а) Кои принципи и разпоредби на правото на Съюза следва да приложи запитващата юрисдикция при преценката на валидността на Решението и/или на Съобщенията на националния орган по прилагането — членове 16, 17, 20 и/или 47 от Хартата и/или принципите на пропорционалност, правна сигурност и равно третиране?
- б) Критерият за допусната явна грешка ли е критерият за необоснованост, който националният съд трябва да приложи?

З. Относно валидността на Регламент 1177/2010

Този въпрос ще възникне само в зависимост от отговорите на предходните въпроси.

10) Валиден ли е Регламент (ЕО) № 1177/2010 с оглед на правото на Съюза, имайки предвид по-специално:

- а) Членове 16, 17 и 20 от Хартата?
- б) Фактът, че въздушните превозвачи нямат задължение за заплащане на обезщетение, ако информират пътника за отмяната минимум две седмици преди началото на полета по разписание (член 5, параграф 1, буква в), подточка и) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽²⁾?
- в) Принципите на пропорционалност, правна сигурност и равно третиране?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 334, 2010 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218)

Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство), постъпило на 30 юли 2019 г. — X/Kuoni Travel Ltd

(Дело C-578/19)

(2019/C 328/35)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство)

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Kuoni Travel Ltd

Преюдициални въпроси

- 1) В случай на неизпълнение или неточно изпълнение на задължения по договор на организатор или продавач на дребно с потребител за предоставяне на пакетна туристическа ваканция, за която се прилага Директива 90/314/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки, като това неизпълнение или неточно изпълнение е резултат от действията на служител на хотелиерско дружество — доставчик на услуги, за които се отнася договорът:
 - а) възможно ли е да се приложи защитата по член 5, параграф 2, трета алинея, втора част и, ако това е така,
 - б) въз основа на какви критерии националната юрисдикция следва да прецени приложимостта на тази защита?
- 2) Когато организатор или продавач на дребно е сключил договор с потребител за предоставяне на пакетна туристическа ваканция, по отношение на която се прилага Директива 90/314/ЕИО на Съвета, и когато хотелиерско дружество предоставя услуги, за които се отнася договорът, следва ли служителите на това хотелиерско дружество да се считат за „доставчици на услуги“ за целите на защитата по член 5, параграф 2, трета алинея от Директивата?

⁽¹⁾ ОВ L 158, 1990, стр. 59.

Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство), постъпило на 30 юли 2019 г. — R (по жалба на Association of Independent Meat Suppliers и др.)/The Food Standards Agency

(Дело C-579/19)

(2019/C 328/36)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство)

Страни в главното производство

Жалбоподател: R (по жалба на Association of Independent Meat Suppliers и др.)

Ответник: The Food Standards Agency

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли Регламенти (ЕО) № 854/2004 ⁽¹⁾ и № 882/2004 ⁽²⁾ въвеждането на процедура, при която съгласно член 9 от Food Safety Act 1990 (Закон за безопасност на храните от 1990 г.) Justice of the Peace (мировият съдия) решава, по същество и въз основа на показания на експерти на всяка от страните, дали кланичните трупове не отговарят на изискванията за безопасност на храните?

- 2) Поставя ли Регламент (ЕО) № 882/2004 право на обжалване в зависимост от решение на официален ветеринарен лекар съгласно член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 854/2004, че месото от кланичен труп е негодно за консумация от човека, и ако той въвежда такова изискване, какъв подход следва да се възприеме в производството по жалбата, за да се разгледа по същество решението, взето от официалния ветеринарен лекар?

- (¹) Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 2004 г., стр. 206; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 132).
- (²) Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216).

Жалба, подадена на 16 август 2019 г. от John Dalli срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 6 юни 2019 г. по дело T-399/17, Dalli/Комисия

(Дело C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: John Dalli (представители: L. Levi, адвокат, S. Rodrigues, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение и да обяви иска по дело T-399/17 за допустим и основателен и съответно
 - да присъди обезщетение за вреди, по-специално за неимуществени вреди, чийто неокончателен размер е оценен на 1 000 000 EUR,
 - да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски, направени в производството по обжалване и в първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

По първото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че са допуснати няколко грешки при прилагане на правото, и по-специално неизпълнение на задължението за мотивиране и изопачаване на доказателствата, доколкото е отхвърлено първото оплакване, което е за незаконосъобразност на решението за започване на разследването.

Второ, жалбоподателят твърди, че Общият съд неправилно е отхвърлил второто оплакване, което е за пропуски при квалифицирането на разследването и незаконосъобразно разширяване на обхвата на това разследване.

Трето, жалбоподателят твърди, че с решението си Общият съд е изопачил доказателствата и е нарушил правото на защита, като е отхвърлил третото оплакване, което е за нарушаване на принципите относно събирането на доказателства и за изопачаване и подправяне на доказателствата.

Четвърто, жалбоподателят твърди изопачаване на фактите и доказателствата и грешки при прилагане на правото, доколкото Общият съд е отхвърлил четвъртото оплакване, което е за нарушаване на правото на защита, на член 4 от Решение 1999/396 на Комисията (¹) и на член 18 от Указанията на OLAF.

Пето, жалбоподателят твърди, че Общият съд не е изпълнил задължението за мотивиране и е изопачил доказателствата, отхвърляйки петото оплакване, а именно че са нарушени член 11, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1073/1999 (²) и член 13 параграф 5 от Правилника на Надзорния съвет.

Шесто, жалбоподателят твърди, че в решението си Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото и е изопачил доказателствата, като е отхвърлил шестото оплакване, което е за нарушение на презумпцията за невиновност, на член 8 от Регламент № 1073/1999, на член 339 ДФЕС и на правото на защита на личните данни.

По седмото и последно основание за обжалване жалбоподателят твърди, че Общият съд е изопачил съдържанието на исковата молба и доказателствата и че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил, че жалбоподателят не е доказал наличието на нематериални вреди.

(¹) Решение 1999/396/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 2 юни 1999 година относно реда и условията за провеждане на вътрешни разследвания във връзка с предотвратяване на измами, корупция и други незаконни действия, които накърняват интересите на Общностите (ОВ L 149, 1999 г., стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 156).

(²) Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 129).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 2 юли 2019 г. — Mahmoudian/Съвет

(Дело T-406/15) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран — Запраздяване на средства — Ограничения във връзка с влизането на територията на държавите членки — Поправяне на вредата, за която се твърди че е претърпяна от включването и запазването на името на ищеца в списъците на лица и образувания, спрямо които се прилагат ограничителни мерки — Илуцествени вреди — Неилуцествени вреди)

(2019/C 328/38)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Fereydoun Mahmoudian (Техеран, Иран) (представители: A. Bahrami и N. Korogiannakis, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: R. Liudvinaviciute-Cordeiro и M. Bishop)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: първоначално A. Aresu и D. Gauci, впоследствие A. Aresu и R. Tricot)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за поправяне за вредите, които ищецът твърди, че е претърпял от приемането на Решение № 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 2010 г., стр. 39), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 195, 2010 г., стр. 25), на Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 281, 2010 г., стр. 81) и на Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, 2010 г. стр. 1), с които името на ищеца е било включено и запазено в списъците на лица и образувания, спрямо които се прилагат ограничителни мерки.

Диспозитив

- 1) Осъжда Съвета на Европейския съюз да плати на г-н Fereydoun Mahmoudian обезщетение от 71 000 EUR за претърпените от него неилуцествени вреди.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Г-н Fereydoun Mahmoudian, Съветът и Комисията понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 337, 12.10.2015 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — CCPL и др./Комисия

(Дело T-522/15) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Пазар на опаковките на храни за търговия на дребно — Решение за установяване на нарушение по член 101 ДФЕС — Отговорност за неправотерно поведение — Насоки за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Стойност на продажбите — Горна граница на глобата — Пропорционалност — Равно третиране — Платежоспособност)

(2019/C 328/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Реджо Емилия, Италия) Coopbox group SpA (Реджо Емилия), Poliemme Srl (Реджо Емилия), Coopbox Hispania, SL (Порка, Испания), Coopbox Eastern s. r. o. (Нове место над Вахом, Словакия) (представители: S. Bariatti и E. Cucchiara, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Jimeno Fernández, A. Biolan и P. Rossi, впоследствие F. Jimeno Fernandez, P. Rossi и L. Malferrari)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС с главно искане за частична отмяна на Решение C(2015) 4336 окончателен на Комисията от 24 юни 2015 г. относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка AT.39563 — Опаковки на храни за търговия на дребно) и, при условията на евентуалност, за намаляване на глобите, наложени на жалбоподателите

Диспозитив

- 1) Отменя член 2, параграф 1, букви е) и ж), параграф 2, букви г) и д), както и параграф 4, букви в) и г) от Решение C(2015) 4336 окончателен на Комисията от 24 юни 2015 г. относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (AT.39563 — Опаковки на храни за търговия на дребно).
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи, включително разходите, възникнали в обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 354, 26.10.2015 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Toshiba Samsung Storage Technology и Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Комисия

(Дело T-8/16) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Пазар на оптични дискови устройства — Решение, с което се констатира нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Тайни споразумения във връзка с тръжни процедури, организирани от двама производители на компютри — Съществено процесуално нарушение и нарушение на правото на защита — Компетентност на Комисията — Географски обхват на нарушението — Единно продължено нарушение — Принцип на добра администрация — Насоки от 2006 г. относно метода за определяне на глобите)

(2019/C 328/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (Токио, Япония) и Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (Сувон-си, Южна Корея) (представители: първоначално M. Bay, J. Ruiz Calzado, A. Aresu и A. Scordamaglia-Tousis, впоследствие M. Bay, J. Ruiz Calzado и A. Aresu, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално N. Khan, A. Biolan и M. Farley, впоследствие A. Biolan, M. Farley и A. Cleenewerck de Crayencourt)

Предмет

Жалба по реда на член 263 ДФЕС, целяща, главно, пълната или частична отмяна на Решение C(2015) 7135 окончателен на Комисията от 21 октомври 2015 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело AT.39639 — Оптични дискови устройства), и при условията на евентуалност, намаляването на размера на наложената на жалбоподателите глоба

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Toshiba Samsung Storage Technology Corp. и Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 98, 14.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Yanukovych/Съвет

(Съединени дела T-244/16 и T-285/17) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запраздяване на средства — Списък на лицата, групите и образуванията, спрято които се прилага запраздяване на финансови средства и икономически ресурси — Оставяне на ипето на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери, че решението на орган на трета държава е взето при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)

(2019/C 328/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Viktor Fedorovych Yanukovych (Киев, Украйна) (представители: T. Beazley, QC, E. Dean и J. Marjason-Stamp, barristers)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: P. Mahnič и J.-P. Nix)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, първо, на Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 60, 2016 г., стр. 76), и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 60, 2016 г., стр. 1), и второ, на Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1), доколкото името на жалбоподателя е оставено в списъка на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат тези ограничителни мерки

Диспозитив

- 1) Отменя Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна, и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 на Съвета относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, както и Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна, и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, доколкото името Viktor Fedorovich Yanukovich е оставено в списъка на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат тези ограничителни мерки.
- 2) Съветът на Европейския съюз понася освен направените от него разноски и разноските, направени от г-н Yanukovich.

(¹) ОВ C 243, 4.7.2016 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — IPPT PAN/Комисия и REA

(Дело T-805/16) (¹)

(Арбитражна клауза — Шеста и седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Решение за възстановяване чрез прихващане на вземания на Съюза на основание на изпълнението на договори — Ефективна правна защита — Право да бъде сезиран — Отбуда — Финансов регламент — Безспорно вземане — Оправдани правни очаквания — Принцип на недопускане на дискриминация — Принцип на добра административна практика — Злоупотреба с власт — Договорна отговорност — Одиторски доклад — Допустими разходи)

(2019/C 328/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Варшава, Полша) (представител: M. Le Berge, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: първоначално М. Siekierzyńska и Р. Rosa Plaza, впоследствие М. Siekierzyńska и F. van den Berghе) Изпълнителна агенция за научни изследвания (представители: S. Payan-Lagrou и V. Canetti, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Предмет

От една страна, на основание член 263 ДФЕС жалба за отмяна на решението на Комисията от 6 септември 2016 г. за възстановяване на твърдения ѝ вземания спрямо жалбоподателя на основание на два договора, сключени по Шестата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности, чрез прихващане със сумите, които REA дължи на жалбоподателя на основание на споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, сключено по Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности, а от друга страна, на основание член 272 ДФЕС искане с предмет да се установи несъществуването на твърдения от Комисията вземания на основание на двата договора, сключени по посочената по-горе Шестата рамкова програма, и да се осъдят Комисията и REA да изплатят на жалбоподателя сумата от 69 623,94 EUR на основание на споразумението за отпускане на безвъзмездни средства, сключено по посочената по-горе Седма рамкова програма, заедно с лихвите за забава

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) понася две трети от направените от него съдебни разноски, както и разноските на Изпълнителната агенция за научни изследвания (REA).
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и една трета от разноските на IPPT PAN.
- 4) Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Air France/Комисия

(Дело T-894/16) (¹)

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Мерки, приведени в действие от Франция в полза на летище Марсилия Прованс и на авиоконпаниите, ползватели на летището — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Инвестиционни субсидии — Диференциация на летищните такси, прилагани за вътрешни и за международни полети — Напалени летищни такси с цел насърчаване на полетите от новия терминал Марсилия Прованс 2 — Липса на лично засягане — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Недопустимост)

(2019/C 328/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société Air France (Трамбле ан Франс, Франция) (представител: R. Sermier, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: S. Noë, C. Giolito и Цв. Георгиева-Кечмар)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Aéroport Marseille Provence SA (Маринян, Франция) (представител: A. Lépère, avocat), Ryanair DAC, по-рано Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия) и Airport Marketing Services Ltd (Дъблин) (представители: E. Vahida и I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2016/1698 на Комисията от 20 февруари 2014 година относно мерки SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), приведени в действие от Франция в полза на летище Marseille Provence и на авиокомпаниите — ползватели на летището (OBL 260, 2016 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Société Air France понася направените от него съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Ryanair DAC и Airport Marketing Services Ltd, както и Aéroport Marseille Provence SA понасят направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ C 46, 13.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Transdev и др./Комисия

(Дело T-291/17) (¹)

(Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 107 ДФЕС — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589 — Давностен срок — Член 17 от Регламент 2015/1589 — Задължение за мотивиране)

(2019/C 328/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Transdev (Иси ле Мулино, Франция), Transdev Île de France (Иси ле Мулино), Transports rapides automobiles (TRA) (Вилпент, Франция) (представител: F. Salat-Baroux, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Armati, Цв. Георгиева-Кечмар и T. Maxian Rusche)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2017/1470 на Комисията от 2 февруари 2017 година относно схемите за помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), приведени в действие от Франция в полза на предприятията за автобусен транспорт в региона на Île-de-France (OBL 209, 2017 г., стр. 24)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Transdev, Transdev Île de France и Transports rapides automobiles (TRA) понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Région Île-de-France/Комисия

(Дело T-292/17) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Предимство — Избирателност — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Задължение за лотиране — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589)

(2019/C 328/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Région Île-de-France (Франция) (представител: J.-P. Nordies, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Armati, Цв. Георгиева-Кечмар и T. Maxian Rusche)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2017/1470 на Комисията от 2 февруари 2017 година относно схемите за помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), приведени в действие от Франция в полза на предприятията за автобусен транспорт в региона на Île-de-France (ОВ L 209, 2017 г., стр. 24)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Région Île-de-France понася, наред с направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Optile/Комисия(Дело T-309/17) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 107 ДФЕС — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589 — Давностен срок — Член 17 от Регламент 2015/1589)

(2019/C 328/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Париж, Франция) (представители: F. Thiriez и M. Dangibeaud, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Armati, Цв. Георгиева-Кечмар и T. Maxian Rusche)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2017/1470 на Комисията от 2 февруари 2017 година относно схемите за помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), приведени в действие от Франция в полза на предприятията за автобусен транспорт в региона на Île-de-France (OBL 209, 2017 г., стр. 24)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) понася, наред с направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 249, 31.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Seobus и др./Комисия(Дело T-330/17) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от регион Ил дьо Франс — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Член 107 ДФЕС — Член 108 ДФЕС — Член 1, буква б), подточки i) и v) от Регламент (ЕС) 2015/1589 — Давностен срок — Член 17 от Регламент 2015/1589)

(2019/C 328/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Seobus (Женикур, Франция) и други жалбоподатели, чиито наименования са приложени към настоящото решение (представители: първоначално D. de Combles de Nauves, впоследствие F. Segalen, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Armati, Цв. Георгиева-Кечмар и T. Maxian Rusche)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2017/1470 на Комисията от 2 февруари 2017 година относно схемите за помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), приведени в действие от Франция в полза на предприятията за автобусен транспорт в региона на Île-de-France (OBL 209, 2017 г., стр. 24)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Сеорбус и другите жалбоподатели, чиито наименования се съдържат в приложението, понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.

(¹) ОВ C 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Steifer/ЕИСК

(Дело T-331/17) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Права на пенсия, придобити преди постъпването на служба за Съюза — Прехвърляне към пенсионната схема на Съюза — Бонус за осигурителен стаж — Възстановяване на размера на пенсионните права, които не са взети предвид в схемата за изчисляване на годините осигурителен стаж за пенсия на Съюза — Липса на нови и съществени факти — Липса на извини/на грешка — Отговорност — Недопустимост)

(2019/C 328/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Guy Steifer (Брюксел, Белгия) (представители: М.-А. Lucas и М. Bertha, avocats)

Отговорник: Европейски икономически и социален комитет (представители: М. Pascua Mateo, К. Gambino и L. Camarena Januzec, подпомагани от М. Troncoso Ferrer и F.-M. Hislaire, avocats)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС с предмет, първо, отмяна на нотата на директора на човешки и финансови ресурси на ЕИСК от 21 октомври 2002 г., с която се отхвърля молбата на жалбоподателя от 2 октомври 2002 г. да му бъде възстановена заедно с лихвите за забава частта от пенсионните му права, върху която не е начислен бонус, които пенсионни права са прехвърлени към пенсионната схема на Европейския съюз, и на решение 360/03 А на посочения директор от 15 декември 2003 г. за определяне на пенсионните му права, второ, осъждане на ЕИСК да му възстанови сумата на периодичните просрочени плащания, изплатени от националния пенсионен институт на ЕИСК от 1 януари 2004 г. на основание на прехвърлянето на пенсионните му права, и всеки месец размера на посочените периодични просрочени плащания, които ще бъдат изплатени за в бъдеще, и трето, поправяне на вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат на един от мотивите към посочената нота, по силата на който директорът неправилно го информирал, че няма право на никаква белгийска пенсия

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда г-н Guy Steifer да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2019 г. — STIF-IDF/Комисия

(Дело T-738/17) (¹)

(Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция в периода 1994 — 2008 г. — Субсидии за инвестиции, предоставени от STIF-IDF — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Предимство — Компенсация за разходите, свързани с изпълнението на задълженията за предоставяне на обществена услуга — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Задължение за потивизиране)

(2019/C 328/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Syndicat Transport Île de France (STIF-IDF) (Париж, Франция) (представители: B. Le Bret и C. Rydzynski, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Armati, Цв. Георгиева-Кечмар и T. Maxian Rusche)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2017/1470 на Комисията от 2 февруари 2017 година относно схемите за помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), приведени в действие от Франция в полза на предприятията за автобусен транспорт в региона на Île-de-France (OBL 209, 2017 г., стр. 24)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF) понася, наред с направените от него съдебни разходи, и съдебните разходи на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — Германия/Комисия(Дело T-53/18) ⁽¹⁾

(Сближаване на законодателствата — Регламент (ЕС) № 305/2011 — Регламент (ЕС) № 1025/2012 — Строителни продукти — Хармонизирани стандарти EN 13341:2005 + A1:2011 и EN 12285-2:2005 — Задължение за мотивиране)

(2019/C 328/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: първоначално T. Henze и J. Möller, впоследствие J. Möller, подпомогани от M. Winkelmüller, F. van Schewick и M. Kottmann, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Hermes и A. Sipos)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, първо, на Решение (ЕС) 2017/1995 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 13341:2005 + A1:2011 „Термопластични статични резервоари за надземно съхранение на горива за битово отопление, керосин и дизелови горива“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 288, 2017 г., стр. 36), и второ, на Решение (ЕС) 2017/1996 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 12285-2:2005 „Цистерни от стомана, произведени в заводски условия“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 288, 2017 г., стр. 39)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 112, 26.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Gollnisch/Парламент(Дело T-95/18) ⁽¹⁾

(Правна уредба, свързана с разностите и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължително платени суми — Обжалване по административен ред — Жалба за отмяна — Допустимост — Право на защита — Задължение за мотивиране — Фактическа грешка)

(2019/C 328/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bruno Gollnisch (Вилие льо Майо, Франция) (представител: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Ответник: Европейски парламент (представители: S. Seyт и M. Ecker)

Встъпила страна, подпомагаща ответника: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer, R. Meyer и A. Jensen)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на генералния секретар на Парламента от 1 юли 2016 г., с което се разпорежда жалбоподателят да върне недължимо платената му сума от 275 984,23 EUR за надбавки за парламентарни сътрудници, и на съответното дебитно известие от 5 юли 2016 г., както и на решението на Бюрото на Парламента от 23 октомври 2017 г., с което се потвърждава решението на квесторите от 14 март 2017 г. да отхвърлят подадената по административен ред жалба против решението от 1 юли 2016 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Bruno Gollnisch понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейския парламент.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ C 142, 23.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Klymenko/Съвет

(Дело T-274/18) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запраздяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се запраздяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери дали решение на орган на трета държава е взето при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)

(2019/C 328/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Москва, Русия) (представител: M. Phelippeau, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: A. Vitro и P. Mahnič)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 48) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 5), в частта, в която името на жалбоподателя е запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки

Диспозитив

- 1) *Отменя Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2014 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна в частта, в която името на г-н Oleksandr Viktorovych Klutchenko е запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки.*
- 2) *Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.*

(¹) ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Pshonka/Съвет**(Дело T-285/18) (¹)**

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запраздяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се запраздяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери дали решение на орган на трета държава е взето при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)

(2019/C 328/53)*Език на производството: чешки***Страни**

Жалбоподател: Viktor Pavlovych Pshonka (Киев, Украйна) (представител: M. Mleziva, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: V. Piessevaux и R. Peckař)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 48) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 5), в частта, в която името на жалбоподателя е запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки

Диспозитив

- 1) *Отменя Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2014 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна в частта, в която името на г-н Viktor Pavlovych Pshonka е запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки.*

- 2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Pshonka/Съвет

(Дело T-289/18) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се запразяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери дали решение на орган на трета държава е взето при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)

(2019/C 328/54)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Artem Viktorovych Pshonka (Краматорск, Украйна) (представител: M. Mleziva, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: V. Piessevaux и R. Peкаř)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 48) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 5), в частта, в която името на жалбоподателя е запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки

Диспозитив

- 1) Отменя Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна в частта, в която името на г-н Artem Viktorovych Pshonka е запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки.
- 2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance)(Дело T-349/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TurboPerformance“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 328/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Andreas Hauzenberger (Зинцинг, Германия) (представител: B. Bittner, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Eberl и D. Hanf)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 април 2018 г. (преписка R 2206/2017-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „TurboPerformance“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Andreas Hauzenberger да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 259, 23.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — Hugo's Hotel/EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar)(Дело T-397/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „HUGO'S BURGER Bar“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „H'ugo's“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 328/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hugo's Hotel Ltd (Сейнт Джулианс, Малта) (представител: R. Sladden, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Śliwińska и J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: H'ugo's GmbH (Мюнхен, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 май 2018 г. (преписка R 1879/2017-4), постановено в производство по възражение със страни H'ugo's и Hugo's Hotel

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Hugo's Hotel Ltd да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 301, 27.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — XF/Комисия

(Дело T-482/18) (¹)

**(Публична служба — Длъжностни лица — Възнаграждение — Надбавка за настаняване —
Врепена промяна на мястото на работа — Промяна на местопребиваването)**

(2019/C 328/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: XF (представител: J.-N. Louis, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Bohr и D. Milanowska)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението на служба „Управление и плащане по индивидуални права“ (РМО) на Комисията от 2 октомври 2017 г., с което тя отказва да отпусне на жалбоподателя надбавка за настаняване вследствие на преместването му и постъпването му на служба в централата на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) в Брюксел (Белгия)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда XF да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 364, 8.10.2018 г.

Определение на Общия съд от 8 юли 2019 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Amedei (For you)(Дело T-480/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „For you“ — Решение за отхвърляне на заявката поради абсолютни основания за отказ — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 328/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Некарсулм, Германия) (представители: A. Berger и M. Wolter, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Amedei Srl (Pontedera, Италия)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 28 април 2016 г. (преписка R 851/2015-5), постановено в производство по възражение със страни Amedei и Lidl Stiftung.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 402, 31.10.2016 г.

Определение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — Scaloni и Figini/Комисия(Дело T-158/18) ⁽¹⁾

(Иск за обезщетение — Преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници — Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 — Държавни помощи — Неспазване на изискванията за форма — Член 76, буква г) от Процедурния правилник — Явна недопустимост)

(2019/C 328/59)

Език на производството: италиански

Страни

Иници: Mario Scaloni (Анкона, Италия) и Ennio Figini (Киравале, Италия) (представител: P. Putti, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Recchia, A. Steiblytė и K.-P. Wojcik)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: L. Visaggio и M. Sammut), Съвет на Европейския съюз (представители: E. Rebasti и J. Bauerschmidt)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за имуществените вреди, които ищците твърдят, че са претърпели в резултат от отказа на Комисията да разреши на Италианската република да предостави държавна помощ в полза на Banca delle Marche.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда г-н Mario Scaloni и г-н Ennio Figini да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ C 152, 30.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 5 юли 2019 г. — ArcelorMittal Bremen/Комисия

(Дело T-544/18) (¹)

(Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Регламент (ЕС) № 389/2013 — Преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии — Уведомяване за промяна в националната таблица за разпределение относно Германия за периода от 2013 г. до 2020 г. — Искане за промяна в националната таблица за разпределение, регистрирана в Дневника на ЕС за трансакциите — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Указание на Комисията до централния администратор, дадено в хода на съдебното производство — Отпадане на предмета на делото — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2019/C 328/60)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: ArcelorMittal Bremen GmbH (Бремен, Германия) (представители: S. Altenschmidt и D. Jacob, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и A. Becker)

Предмет

Искане на основание член 265 ДФЕС с предмет да се установи, че Комисията незаконосъобразно се е въздържала да даде указание на централния администратор да внесе в националната таблица за разпределение, регистрирана в Дневника на ЕС за трансакциите (EUTL), промяната, за което е била уведомена на 8 февруари 2018 г. от Федерална република Германия по отношение на инсталацията на ищеца, а при условията на евентуалност, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на твърдяното решение, прието от Комисията на 31 август 2018 г. относно поканата на ищеца с дата 14 май 2018 г.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по иска.
- 2) Отхвърля искането за „порицаване“ на представителите на Европейската комисия за това, че представили неточни факти пред Общия съд и не изпълнили процесуалното си задължение да представят резюме, съответстващо на действителността.

- 3) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Федерална република Германия.
- 4) Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и тези на ArcelorMittal Bremen GmbH.
- 5) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски във връзка с молбата за встъпване.

(¹) ОВ С 399, 5.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 9 юли 2019 г. — VodafoneZiggo Group/Комисия

(Дело T-660/18) (¹)

(Жалба за отмяна — Електронни съобщения — Член 7 от Директива 2002/21/ЕО — Доставка на едро на фиксиран достъп — Съвместна значителна пазарна мощ — Специфични регулаторни задължения, наложени на операторите — Проект от мерки, предоставен от националния регулаторен орган — Забележки на Комисията — Незапочване на втората фаза на процедурата — Неподлежащ на обжалване акт — Член 130 от Процедурния правилник — Недопустимост)

(2019/C 328/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VodafoneZiggo Group BV (Утрехт, Нидерландия) (представители: W. Knibbeler и A. Pliego Selie, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Braun и L. Nicolae)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението, за което се твърди, че се съдържа в писмото от 30 август 2018 г., изпратено от Комисията на Autoriteit Consument en Markt (Орган за защита на потребителите и пазарите, Нидерландия), нидерландски регулаторен орган, в което писмо се съдържат забележките на Комисията, отправени в приложение на член 7, параграф 3 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, 2002 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195) по проект от мерки, предоставен от въпросния орган (преписки NL/2018/2099 и NL/2018/2100)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Кралство Нидерландия, както и на T-Mobile Netherlands Holding BV, T-Mobile Netherlands BV, T-Mobile Thuis BV и Tele2 Nederland BV.
- 3) VodafoneZiggo Group BV понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, с изключение на разноските във връзка с молбите за встъпване.
- 4) VodafoneZiggo Group, Комисията, Кралство Нидерландия, както и T-Mobile Netherlands Holding, T-Mobile Netherlands, T-Mobile Thuis и Tele2 Nederland понасят направените от всеки от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

(¹) ОВ С 4, 7.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 4 юли 2019 г. — romwell/EUIPO (twistpac)(Дело T-662/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „twistpac“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Задължение за полагане на дължимата грижа — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2019/C 328/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: romwell GmbH & Co. KG (Брейтсайд, Германия) (представители: C. Spintig, S. Pietzcker и M. Prasse, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Söder)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 август 2018 г. (преписка R 336/2018-2) относно заявка за регистрация на словния знак „twistpac“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда romwell GmbH & Co. KG да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 4, 7.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Комисия(Дело T-674/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — 16-ти Закон за изменение на Закона за ядрената енергия (Atomgesetz) — Изпълнение на решение на Bundesverfassungsgericht (Германски федерален конституционен съд) — Дружества, експлоатиращи ядрени централи — Преустановяване на експлоатацията — Финансова компенсация за непроизведени количества електричество — Писмо на Комисията — Липса на необходимост от формално уведомяване съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС — Акт, неподлежащ на обжалване — Недопустимост)

(2019/C 328/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Хамбург, Германия) (представители: U. Karpenstein и R. Sangi, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и K. Herrmann)

Предмет

Жалба на основание на член 263 ДФЕС за отмяна на решението, което се твърди, че се съдържа в писмото на Комисията от 4 юли 2018 г., подписано от заместник-генералния директор на генерална дирекция „Конкуренция“ и адресирано до Федерална република Германия

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Федерална република Германия.
- 3) Осъжда Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH да понесе направените от него съдебни разходи и тези на Европейската комисия.
- 4) Федерална република Германия, Vattenfall Europe Nuclear Energy и Комисията понасят направените от тях съдебни разходи във връзка с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ C 25, 21.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 10 юли 2019 г. — Pilatus Bank/ЕЦБ

(Дело T-687/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитни институции — Мерки за спиране, приети от националния надзорен орган — Назначаване на лице за контакти — Ограничена комуникация с ЕЦБ — Процесуални нарушения — Междинни или подготвителни актове — Правно на защита — Недопустимост)

(2019/C 328/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pilatus Bank plc (Та-Шбиш, Малта) (представители: O. Behrends, M. Kirchner и L. Feddern, адвокати)

Отвeтник: Европейска централна банка (представители: E. Yoo, M. Puidokas и A. Karpf)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на електронното писмо на ЕЦБ от 10 септември 2018 г., доколкото с него ЕЦБ изисква от жалбоподателя да изпраща съобщенията си чрез компетентното лице, назначено по силата на малтийското право, или с одобрението на това лице.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Pilatus Bank plc да заплати съдебните разходи, включително по обезпечителното производство.

(¹) ОВ C 25, 21.1.2019 г.

Определение на председателя на Общия съд от 15 юли 2019 г. — 3V Sigma/ECHA**(Дело T-176/19 R)**

(Обезпечително производство — REACH — Вещество *uvasorb* НЕВ — Процедура по преценка — Решение на апелативния състав на ЕСНА — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2019/C 328/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: 3V Sigma SpA (Милано, Италия) (представители: първоначално C. Bryant, S. Hainsworth, solicitors, подпомагани от C. Krampitz, avocat, впоследствие C. Bryant, S. Hainsworth и D. Anderson, solicitors)

Ответник: Европейска агенция по химикали (представители: първоначално M. Heikkilä и W. Broere, впоследствие W. Broere)

Предмет

Молба на основание на членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на Решение А-004-2017 на апелативния състав на ЕСНА от 15 януари 2019 г. относно преценката на химическата съставка *uvasorb* НЕВ и съответно отлагане на срока за предоставяне на резултатите от тестовете за периода на спиране на производството или приемане на всяка друга допълнителна мярка, която председателят на Общия съд приеме за необходима или подходяща.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата.
 - 2) Не се произнася по разходите.
-

Определение на председателя на Общия съд от 12 юли 2019 г. — Highgate Capital Management/Комисия

(Дело T-280/19 R)

(Обезпечително производство — Държавни помощи — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на необходимост от приемане на поисканите временни мерки — Липса на компетентност — Недопустимост)

(2019/C 328/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Highgate Capital Management LLP (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Struys и I. Van Damme, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: K. Blanck, A. Bouchagiar и K.-P. Wojcik)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на решение на Комисията, с която е отхвърлена жалба относно държавна помощ, за която се твърди, че е незаконосъобразна, предоставена на Eurobank Ergasias SA чрез продажбата на Pigeus Bank Bulgaria (дело SA.53105), от една страна, и постановяване на други временни мерки — от друга страна

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за постановяване на временни мерки.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 12 юли 2019 г. — CE/Комитет на регионите

(Дело T-355/19 R)

(Обезпечително производство — Публична служба — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2019/C 328/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: CE (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Отговорник: Комитет на регионите (представители: J.C. Cañoto Argüelles, M. Esparrago Arzadun и S. Bachotet)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС, от една страна, да бъде спряно изпълнението на решението на Комитета на регионите от 17 април 2019 г., с което се прекратява договорът на жалбоподателката, и при условията на евентуалност, на писмото на Комитета на регионите от 16 май 2019 г. относно условията на предизвестие, и от друга страна, за постановяване на временни мерки относно условията на предизвестие.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
- 2) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Определение на председателя на Общия съд от 15 юли 2019 г. — Camerín/Комисия**(Дело T-367/19 R)****(Обезпечително производство — Публична служба — Молба за постановяване на временни мерки —
Липса на неотложност)**

(2019/C 328/68)

*Език на производството: английски***Страни****Жалбоподател:** Laure Camerín (Бастиа, Франция) (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)**Ответник:** Европейска комисия (представители: G. Berscheid, T. S. Bohr и D. Milanowska)**Предмет**

Искане на основание член 278 ДФЕС и член 279 ДФЕС, от една страна, за спиране на изпълнението на решението на Службата на Европейската комисия за управление и плащане по индивидуални права (РМО) от 17 април 2019 г. във връзка с налагането на заповед за пенсията на жалбоподателя, и от друга страна, за приемане на обезпечителни мерки, с които да се гарантира, че заповеданата сума не надхвърля месечната вноска, съответстваща на основната заплата на длъжностно лице от първа стъпка в степен AST 1.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
- 2) *Не се произнася по разноските.*

Жалба, подадена на 8 юли 2019 г. — Landesbank Baden-Württemberg/ЕСП**(Дело T-480/19)**

(2019/C 328/69)

*Език на производството: немски***Страни****Жалбоподател:** Landesbank Baden-Württemberg (Штутгарт, Германия) (представители: H. Berger и K. Rübsamen, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 16 април 2019 г. за изчисляване на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране за 2019 г. (SRB/ES/SRF/2019/10) и приложението към него, доколкото обжалваното решение и приложението към него засягат вноската, която трябва да бъде платена от жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) поради недостатъчни мотиви в подкрепа на обжалваното решение
 - Жалбоподателят твърди, че ответникът не е изпълнил задължението за мотивиране, тъй като обжалваното решение не е мотивирано в достатъчна степен, а приложението към него се състои изцяло от цифрови изчисления, от които не може да се изведе най-общо как и въз основа на какви съображения ответникът е изчислил вноската на жалбоподателя. Според жалбоподателя обжалваното решение по никакъв начин не отговаря на нарастващите изисквания за мотивиране. Нарушението на задължението за мотивиране било съществено, защото засягало съдържанието на обжалваното решение.
2. Второ основание: нарушение на правото на изслушване съгласно член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата поради факта, че жалбоподателят не е изслушан
 - Освен това ответникът е нарушил основното процесуално право на жалбоподателя да бъде изслушан, тъй като е приел правен акт, който съдържа задължителни правни последици за жалбоподателя, без последният да бъде изслушан преди това. Според жалбоподателя нарушението на правото на изслушване е съществено, защото изслушването на позицията на жалбоподателя преди приемането на обжалваното решение е могла да доведе до различно по съдържание решение относно изчисляването на вноската.
3. Трето основание: нарушение на основното право на ефективни правни средства за защита съгласно член 47, първа алинея от Хартата поради невъзможността да се извърши проверка на обжалваното решение
 - Жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил основното право на жалбоподателя на ефективни правни средства за защита, тъй като на практика не е възможно да се извърши проверка на обжалваното решение от правна страна. Освен това ответникът пропуснал да гарантира, в рамките на възможното, спазването на принципа на състезателно начало, което да даде възможност на жалбоподателя да оспори мотивите, на които се позовава обжалваното решение, и по този начин да изложи защитните си доводи.
4. Четвърто основание: нарушение на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59/ЕС ⁽¹⁾, член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013 ⁽²⁾, член 6, параграф 5, първо изречение от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 ⁽³⁾, членове 16 и 20 от Хартата и на принципа на пропорционалност поради използването на множителя за целите на IPS (Institutional Protection Scheme) показателя.
 - Жалбоподателят твърди, че ответникът в нарушение на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59/ЕС, член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 6, параграф 5, първо изречение от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63, членове 16 и 20 от Хартата и на принципа на пропорционалност не е използвал изцяло IPS показателя по отношение на жалбоподателя. Според него защитното действие на схема за институционална защита съществува за всички институции на държави членки изцяло и в еднаква степен. Освен това поставянето на жалбоподателя в групата на институциите с най-високия профил на риска било очевидно неоправдано и произволно.

5. Пето основание: нарушение на член 16 от Хартата и на принципа на пропорционалност поради използването на множителя за корекции за риск
- По-нататък жалбоподателят посочва, че ответникът е нарушил свободата му на стопанска инициатива и принципа на пропорционалност, като е предвидил множители за корекции за риск, които не съответстват на профила на риск на жалбоподателя, който е по-добър от средностатистическия в сравнение с други институции, които дължат вноски. Рискът да се стигне до реструктуриране и да се използват средствата на Single Resolution Fund (SRF) бил много нисък в случая на жалбоподателя. Да се вземе предвид тази вероятност била задачата на множителя за корекции за риск, който трябвало да отрази съответния индивидуален риск.
6. Шесто основание: незаконосъобразност на членове 4—7 и на член 9 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 и приложение I към посочения Делегиран регламент
- На последно място, обжалваното решение трябвало да се отмени, тъй като членове 4—7 и член 9 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 и приложение I към посочения Делегиран регламент нарушават принципа на ефективни правни средства за защита и принципа на правна сигурност. Съгласно член 277 ДФЕС жалбоподателят можел инцидентно да предяви, че правното основание на обжалваното решение нарушава правото на Съюза от по-висок ранг. Член 277 ДФЕС бил израз на общия принцип, според който незаконосъобразността на основание за делегиране води до незаконосъобразност на отделното решение, прието въз основа на основанията за делегиране.

(¹) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

(²) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).

(³) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 233, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 17 юли 2019 г. — Puma/EUIPO — Gemma Group (Изображение на скачащо животно)

(Дело T-510/19)

(2019/C 328/70)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представител: P. González-Bueno Catalán de Ocón, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Gemma Group Srl (Черазоло Ауза, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща скачащо животно — заявка за регистрация № 11 573 474

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 30 април 2019 г. по преписка R 2057/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и GEMMA GROUP S.r.l. да заплатят съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 юли 2019 г. — Homoki/Комисия

(Дело T-517/19)

(2019/C 328/71)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Andrea Homoki (Gyál, Унгария) (представител: T. Hüttl, abogado)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- В съответствие с член 264 от консолидираните версии на Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾ да отмени Решение № OSM(2019) 7991 — 04/04/2019 (olaf.c.4[2019] 8720), прието на 4 април 2019 г. от Европейската служба за борба с измамите (наричана по-нататък „OLAF“) по дело OF/2015/0034/B4, както и Решение № OSM(2019) 11506 — 22/05/2019 (olaf.c.4[2019] 12610), прието на 22 май 2019 г. по същото дело, като потвърди въз основа на предвиденото в член 264 ДФЕС, параграф 2 онези части от решенията, които имат за предмет защитата на идентичността на информаторите и поверителността на вътрешния меморандум на OLAF и на процедурните работни документи.
- Да осъди ответника да заплати съдебните разходи на жалбоподателя в съответствие с член 134 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

С първото обжалвано решение OLAF е отказала да даде на жалбоподателя достъп до доклада на OLAF относно инвестицията за улично осветление на Elíos Innovatív Zrt. (досие на OLAF № OF/2015/0034/B4), докато с второто обжалвано решение тази служба е отхвърлила потвърдителното заявление на жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си за отмяна на тези решения жалбоподателят изтъква осем основания.

1. Първо основание, изведено от защитата на основните права

- Запознаването с искания документ е част от правото на свобода на изразяване и на информиране, което жалбоподателят притежава по силата на член 11 от Хартата на основните права. Според жалбоподателя с отказа да оповести поискания документ ответникът е нарушил критерия за основните права, предвиден в Хартата, не е взел предвид основните права и е ограничил непропорционално правото на жалбоподателя на свобода на изразяване и на информиране.

2. Второ основание, изведено от оборването на общата презумпция за забрана на достъп
 - Жалбоподателят счита, че що се отнася до документите на OLAF общата презумпция за забрана на достъп е в разрез с правото. Според жалбоподателя не може основното право на достъп до документите да се обезсмисля така, че правоприлагащият орган да може да изключи от общото правило за публикуване всички документи на дадена институция (в настоящия случай OLAF), без да направи анализ на съдържанието на поисканите данни.
3. Трето основание, изведено от оспорването на задължението за поверителност
 - Жалбоподателят упреква OLAF, че е отказала пълния достъп до документа въз основа на задължението за поверителност. Ограничението, което позволява въз основа на това задължение да се изключи оповестяването на всяка преписка по разследване на OLAF, е непропорционално, доколкото по този начин то напълно обезсмисля правото на гражданите на Съюза на достъп до документите на институциите на Европейския съюз.
4. Четвърто основание, изведено от правото на достъп
 - Жалбоподателят твърди, че е несъвместим с общото правило за публикуване фактът, че правоприлагащият орган позволява достъп единствено до определени документи в случай, че заявителят изтъкне императивно съображение от обществен интерес срещу презумпцията за забрана на достъпа. Според жалбоподателя органът, който извършва обработката на данните, трябва да обоснове наличието на изключение, позволяващо ограничаване на оповестяването.
5. Пето основание, изведено от липса на мотиви във връзка с външния натиск и със защитата на процеса по вземане на решения
 - Жалбоподателят поддържа, че ще се отнася до упражняването на правото на достъп ответникът не е направил индивидуална преценка и не е мотивирал по същество точно кои поискани данни са необходими за приемането на бъдещото решение.
6. Шесто основание, изведено от липсата на мотиви във връзка със защитата на търговските интереси
 - Жалбоподателят твърди, че ответникът не е обосновал защо разрешението за достъп застрашавало търговските интереси на физическите или юридическите лица. Хипотетична необоснована опасност не може да изпразни от съдържание основното право на заявителя на запознаване с и оповестяване на данните от обществен интерес.
7. Седмо основание, изведено от обосноваването на предаването на лични данни поради установени мотиви от обществен интерес
 - Жалбоподателят твърди, че доводът на ответника, свързан със защитата на личните данни, е в разрез с правото, доколкото при предоставянето на обществена услуга и при използването на публични средства защитата на личните данни се прилага с ограничения. Освен това жалбоподателят упреква ответника, че не го е информирал за това, че е трябвало да обоснове възможността да се запознае с личните данни с причини от обществен интерес.
8. Осмо основание, изведено от по-висшия обществен интерес от оповестяването на поисканите документи
 - Жалбоподателят твърди, че съществува по-висш обществен интерес от оповестяването на поискания документ. Жалбоподателят основава по-висшия обществен интерес на това, че не трябва да се изчаква унгарските власти да завършат разглеждането си по същество във връзка със тежките злоупотреби, констатирани от OLAF. Според жалбоподателя само оповестяването може да бъде ефикасно средство в това отношение.

(¹) ОВ C 83, 2010 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 25 юли 2019 г. — Interling и др./Комисия

(Дело T-525/19)

(2019/C 328/72)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподатели: Interling SH.P.K. (Обилич, Косово), Steinmüller Engineering GmbH (Гумерсбах, Германия), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Тузла, Босна и Херцеговина), ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Шибеник, Хърватия) (представител: R. Spielhofen, Rechtsanwalt), обединени в консорциум

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решение с референтен номер Ares(2019)3677456-07/06/2019, което ответникът, представляван от Европейската комисия, взема от името и за сметка на Косово през юни 2019 г. (с акт без дата, известен на жалбоподателя от 7 юни 2019 г.) и с което жалбоподателят е отстранен от по-нататъшно участие във възлагателната процедура и не е включен в списъка от предварителния подбор (шортлистата) в процедурата за възлагане на обществена поръчка за мерки за намаляване на праха и NOx в ТЕЦ Косово В, блокове В1 и В2, по програмата със заглавие „Подкрепа от ЕС за Косово за чист въздух“, обявление с референтен номер EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.

С молба от 2 август 2019 г. искането е изменено, както следва:

— да отмени решение с референтен номер Ares(2019)4979920-30/07/2019 и Ares D(2019) NA/vk, което ответникът, представляван от Европейската комисия, взема от името и за сметка на Косово на 29 юли 2019 г. (съобщено на жалбоподателя с писмо от 30 юли 2019 г.) и с което жалбоподателят е отстранен от по-нататъшно участие във възлагателната процедура и не е включен в списъка от предварителния подбор (шортлистата) в процедурата за възлагане на обществена поръчка за мерки за намаляване на праха и NOx в ТЕЦ Косово В, блокове В1 и В2, по програмата със заглавие „Подкрепа от ЕС за Косово за чист въздух“, обявление с референтен номер EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на принципите на прозрачност, пропорционалност и равно третиране на кандидатите, доколкото ответникът не поискал пояснения във връзка със съмненията си по отношение на представените от жалбоподателите документи, въпреки че очевидно имал такива съмнения, и по този начин отстранил жалбоподателите от по-нататъшно участие в процедурата за възлагане на обществената поръчка, без да им остави възможност да дадат пояснения във връзка с тези съмнения.
2. Второ основание: нарушение на принципите на прозрачност и пропорционалност, доколкото ответникът не мотивирал решението си да отстрани жалбоподателите от по-нататъшно участие в процедурата за възлагане на обществената поръчка и същевременно не дал достъп на жалбоподателите до подробния доклад за оценка, въз основа на който е взето обжалваното решение, и до информация за предимствата и характеристиките на включените в шортлистата кандидати.
3. Трето основание: нарушение на общия принцип, че документацията за поръчката не подлежи на никакви изменения по време на възлагателната процедура, доколкото според съобщението на ответника заявлението за участие на жалбоподателите е оценявано въз основа на подкритерии и тълкувателни позиции, които не са разписани в документацията за съответната процедура.

4. Четвърто основание: нарушение на член 5, параграф 1 („Финансовата помощ в рамките на настоящия регламент е съгласувана с политиките на Съюза“) и член 5, параграф 2 („Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, допринася за изпълнението на ангажиментите на Съюза посредством засилен прозрачност и отчетност при предоставянето на помощта, включително, чрез публичното оповестяване на информация относно обема на помощта и отпуснатите средства, като гарантира, че данните са сравними в международен план, като да тях има лесен достъп и те могат да бъдат споделени и публикувани“) от Регламент (ЕС) № 231/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 година за създаване на Инструмент за предприемаческа помощ (ИППП II) ⁽¹⁾ във връзка с факта, че това съставлява нарушение на общите принципи на правото в областта на обществените поръчки.
5. Пето основание: нарушение на член 1, параграф 3 („Комисията гарантира, че действията се изпълняват в съответствие с целите на приложимия инструмент, като се защитават ефективно финансовите интереси на Съюза“) и член 1, параграф 6 („Съюзът се стреми да насърчава, развива и консолидира принципите на демокрацията, правовата държава и зачитането на правата на човека и основните свободи, върху които е основан, въз основа на диалога и сътрудничеството с партньорските държави и региони, когато това е целесъобразно“) от Регламент (ЕС) № 236/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 година за определяне на общи правила и процедури за изпълнението на инструментите на Съюза за финансиране на външната дейност ⁽²⁾ във връзка с факта, че това съставлява нарушение на общите принципи на правото в областта на обществените поръчки.
6. Шесто основание: нарушение на разпоредбите на ръководството „Обществени поръчки и безвъзмездни средства за външните дейности на Европейския съюз — Практически наръчник“ (PRAG) (в сила от 2 август 2018 г.) във връзка с обхвата на тази процедура и определените от възлагащия орган условия на обявлението (както е посочено по-горе), и по-конкретно точка 17 от обявлението.
7. Седмо основание: нарушение на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 март 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽³⁾, доколкото ответникът не мотивира решението си за отстраняване на жалбоподателите от по-нататъшно участие в процедурата за възлагане на обществената поръчка и същевременно не предоставя достъп на жалбоподателите до подробния доклад за оценка, въз основа на който е взето обжалваното решение, и до информация за предимствата и характеристиките на включените в шортлистата кандидати.
8. Осмо основание: нарушение на разпоредбите на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета ⁽⁴⁾ („Финансовият регламент“), във връзка с непълнотата на изложените мотиви за отхвърлянето на заявлението на жалбоподателите за участие в процедурата, обхваната от обявлението („contract notice“).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 231/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 година за създаване на Инструмент за предприемаческа помощ (ИППП II) (ОВ L 77, 2014 г., стр. 11).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 236/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 година за определяне на общи правила и процедури за изпълнението на инструментите на Съюза за финансиране на външната дейност (ОВ L 77, 2014 г., стр. 95).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г., стр. 1); този регламент не е в сила, доколкото е отменен с Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. — DK/GSA

(Цело T-537/19)

(2019/C 328/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: DK (представители: T. Bontinck и A. Guillerme, avocats)

Ответник: Европейска агенция за ГНСС

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Агенцията за ГНСС от 20 май 2019 г., с което се отказва пълен достъп до документа „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*“;
- да осъди Агенцията за ГНСС да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: грешка при прилагането на член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ, L 145, 2001 г., стр. 43, Специално издание на български език, 2007, глава 1, том 3, стр. 76). В това отношение жалбоподателят счита, че решението на Европейската агенция за ГНСС (GSA) от 20 май 2019 г., с което му се отказва пълен достъп до документа „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*“, е незаконосъобразно, тъй като отказът е основан на изключението, свързано със защитата на обществената сигурност, посочено в член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1049/2001, при положение че въпросният документ:
 - няма отношение към обществената сигурност, доколкото се отнасял до дело, свързано с персонала на Агенцията, и;
 - не бил класифициран [RESTREINT/RESTRICTED EU].
2. Второ основание: грешка при прилагането на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001. В това отношение жалбоподателят счита, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като отказът е основаван на изключението, свързано със защитата на личните данни на посочените в документа физически лица, което е предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, при положение че в случая не било оправдано и пропорционално да се използва това изключение.

Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. — Casino, Guichard-Perrachon/Комисия

(Дело T-538/19)

(2019/C 328/74)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Casino, Guichard-Perrachon (Сан Етиен, Франция) (представители: I. Simic, G. Aubron, O. de Juvigny и T. Reymond, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за неприложим към настоящия случай, на основание на член 277 от ДФЕС, член 20 от Регламент № 1/2003 и съответно да отмени Решение C(2019) 3761 на Европейската комисия от 13 май 2019 г.;
- да отмени на основание на член 263 от ДФЕС Решение C(2019) 3761 на Европейската комисия от 13 май 2019 г.;

— да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от обстоятелството, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като е прието изключително въз основа на документи, иззети във връзка с предходна проверка на основание на решение, което само по себе си е незаконосъобразно.
2. Второто основание е изведено от обстоятелството, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като се основава на член 20 от Регламент № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), разпоредба, която сама по себе си е незаконосъобразна и следователно е неприложима към настоящия случай, в съответствие с член 277 ДФЕС. Всъщност посочената разпоредба нарушава основното право на ефективни правни средства за защита, тъй като не позволява на предприятията — адресати на дадено решение за проверка на Комисията, да упражнят ефективни правни средства за защита срещу извършването на проверката.
3. Третото основание е изведено от нарушение на основното право на неприкосновеност на жилището, тъй като обжалваното решение има безсрочна валидност и неточно и непропорционално приложно поле.

Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. — Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия

(Дело T-539/19)

(2019/C 328/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Les Mousquetaires (Париж, Франция), ITM Entreprises (Париж) (представители: N. Jalabert-Doury, K. Mebarek и B. Chemama, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да разпореди съединяване на настоящото дело и дело T-255/17;
- да уважи възражението за незаконосъобразност на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, доколкото той не предоставя ефективно средство за защита що се отнася до условията за изпълнение на решенията за извършване на проверки, което да съответства на член 6, параграф 1, членове 8 и 13 от [Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи] и на членове 7 и 47 от [Хартата на основните права на Европейския съюз];
- да отмени решение AT.40466 — Tute 1 от 13 май 2019 г., което задължава Les Mousquetaires S.A.S. и всички негови дъщерни дружества да допуснат извършването на проверка съгласно член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) №1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г.;
- да отмени отказа на жалбоподателите да бъде предоставена защитата, гарантирана от правото на Съюза;

- да отмени взетото от Комисията решение, съобщено на жалбоподателите на 18 юни 2019 г., което без основателна причина ги лишава от право на ефективни правни средства за защита, що се отнася до данните, разгледани в контекста на една постоянно продължаваща проверка;
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на основните права, на правото на неприкосновеност на жилището и на правото на ефективна съдебна защита, тъй като липсват ефективни правни средства за защита, що се отнася до условията, при които се изпълняват решенията за извършване на проверка.
2. Второ основание: нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент №1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007, глава 8, том 1, стр. 167), и на основните права, тъй като решенията за извършване на проверка не били достатъчно мотивирани, което лишило жалбоподателите от основни приложими в случая гаранции.
3. Трето основание: нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент №1/2003 и на основните права, тъй като Комисията не разполагала с нито една улика, която да обосновава обжалваното решение.
4. Четвърто основание: злоупотреба с власт, нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент №1/2003 и на основните права, тъй като при това положение в решението за проверка не бил извършен безпристрастен анализ, а напротив, по всичко личало, че става дума за акт, приет с цел, различна от посочената.
5. Пето основание: нарушение на член 20, параграфи 3 и 4, и член 21 от Регламент №1/2003 и на основните права, тъй като жалбоподателите били лишени от други основни гаранции, чието неспазване водело до нищожност.
6. Шесто основание: явна грешка в преценката и нарушение на принципа на пропорционалност в начина, по който Комисията взела решението си да извърши проверка, колко да продължи тя и какъв да е обхватът ѝ, както и относно решението проверката да продължава постоянно.
7. Седмо основание: нарушение на основните права, каквото представлява решението да не се осигури адекватна защита на някои документи, за които жалбоподателите поискали да бъдат защитени от правото на Съюза.
8. Осмо основание: нарушение на основните права, тъй като без основателна причина били лишени от правото да поискат от съда на Съюза да спре проверката на запечатаните данни до приключване на настоящото дело.

Жалба, подадена на 7 август 2019 г. — Malacalza Investimenti/ЕЦБ

(Дело T-552/19)

(2019/C 328/76)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Malacalza Investimenti Srl (Генуа, Италия) (представители: P. Ghiglione, E. De Giorgi и L. Amicarelli, avvocati)

Ответник: Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- като действие по събиране на доказателства на основание член 91, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, да изиска решението, прието от ЕЦБ на 2 януари 2019 г. по отношение на Banca Carige S.p.A., както и останалите документи — предмет на искането за потвърждение;
- да отмени обжалвания акт, както е посочен в заглавната част на жалбата и
- да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу решението на ЕЦБ от 12 юни 2019 г., prot. LS/LdG/19/185, изпратено с електронно писмо от същата дата от ЕЦБ съгласно член 8 от Решение ЕЦБ/2004/3, с предмет пълен отказ по потвърдителното заявление, подадено от Malacalza Investimenti S.r.l., за получаване на достъп до решението от 2 януари 2019 г., с което ЕЦБ е назначила извънредните управители на Banca Carige S.p.A., както и до поредица от свързани с него документи.

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: незаконосъобразност на акта за отказ на достъп до решението на ЕЦБ от 2 януари 2019 г. и по-конкретно:
 - неправилно прилагане на член 4, параграф 1, буква в) от Решение ЕЦБ/2004/3; несъществуване на обща презумпция за поверителност на решенията на ЕЦБ, тъй като те са актове с обвързващ характер, а не просто с вътрешнопроцедурно естество;
 - липса на предпоставките за прилагане на член 4, параграф 1, буква в) от Решение ЕЦБ/2004/3; информацията във връзка с Banca Carige S.p.A. вече са били обявени на обществеността и в рамките на изпълнението на задълженията за информиране, наложени от правната уредба на сектора;
 - нарушение на принципите на пропорционалност и безпристрастност, произтичащо от непредоставянето на нероверителна версия на решението на ЕЦБ от 2 януари 2019 г.;
 - нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС поради липсата на мотиви на акта за отказ на достъп и
 - нарушение на правото на жалбоподателя на защита и на съдебен контрол.
2. Второ основание: незаконосъобразност на отказа на достъп до документите, посочени в потвърдителното заявление, различни от решението на ЕЦБ от 2 януари 2019 г. и по-конкретно:
 - нарушение и неправилно прилагане на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква в) и член 4, параграф 2, първо тире от Решение ЕЦБ/2004/3 поради липсата на предпоставките за прилагане, липса на мотиви и нарушение на правото на защита;
 - неправилно прилагане на член 27 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 ⁽¹⁾, член 53 и сл. от Директива 2013/36/ЕС ⁽²⁾, както и член 32 от Регламент (ЕС) № 468/2014 ⁽³⁾ и произтичаща от това непротивопоставимост спрямо Malacalza Investimenti S.r.l. на изключението на поверителност на информацията, евентуално съдържаща се в останалите документи, различни от решението на ЕЦБ от 2 януари 2019 г.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).

⁽²⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО текст от значение за ЕИП (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338 и поправка, ОВ L 20, 2017 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(Дело T-555/19)

(2019/C 328/77)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Никозия, Кипър) (представители: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister и V. Marsland, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Fontana Food AB (Тюресо, Швеция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Заявка за словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI“ — заявка за регистрация № 1 5 963 291

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 май 2019 г. по преписка R 1355/2018-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати както направените от нея съдебни разноски, така и съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 8, параграф 5 Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Република Кипър/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(Дело T-556/19)

(2019/C 328/78)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Република Кипър (Никозия, Кипър) (представители: S. Małynicz QC, S. Baran, Barrister и V. Marsland, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Fontana Food AB (Tyresö, Швеция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI“ — заявка за регистрация № 15 963 291

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 май 2019 г. по преписка R 1284/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати направените от нея съдебни разноски и тези на жалбоподателя.

Изложени основания

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

— Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Seven/EUIPO (7Seven)

(Дело T-557/19)

(2019/C 328/79)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Seven SpA (Леини, Италия) (представител: L. Trevisan, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „7Seven“ — заявка за регистрация № 8 252 223

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 4 юни 2019 г. по преписка R 2076/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи молбата, подадена от Seven SpA, за *restitutio in integrum* и за вписване с № 14 602 687 на марка на Европейския съюз № 8 252 223.

Изложени основания

- Нарушение на член 53 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 104 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 12 август 2019 г. — Julius Sämann/EUIPO — Maharishi Vedic University (Изображение на дърво)

(Дело T-559/19)

(2019/C 328/80)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Julius Sämann Ltd (Таинген, Швейцария) (представител: D. Parrish, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Maharishi Vedic University Ltd (Мгар, Малта)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Фигуративна марка на Европейския съюз, съдържаща следните цветове: бял, кафяв, жълт и нюанси на синьо (Изображение на дърво) — заявка за регистрация № 15 666 639

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 16 май 2019 г. по преписка R 1743/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да уважи жалбата,
- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски на жалбоподателя, както и разноските му, възникнали в хода на производството пред Службата.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 август 2019 г. — Lípidos Santiga/Комисия

(Цело T-561/19)

(2019/C 328/81)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lípidos Santiga, SA (Санта Перпетуа де Могода, Испания) (представител: P. Muñiz Fernández, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/807 на Комисията от 13 март 2019 година за допълване на Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на определянето на суровините с висок риск от непреки промени в земеползването, за които се наблюдава значително разширяване на производствения район в терени с високи въглеродни запаси[,] и за сертифициране на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването, както и приложението към същия регламент, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: според жалбоподателя цялостният подход на ответника, в резултат на който палмовото масло се квалифицира като суровина с висок риск от непреките промени в земеползването (НПЗ), не е пропорционален.
2. Второ основание: според жалбоподателя ответникът е допуснал явна грешка в преценката, решавайки че независимо от произхода му палмовото масло е суровина с висок риск от НПЗ.
3. Трето основание: според жалбоподателя критерият за квалифициране на палмовото масло като суровина с висок риск от НПЗ води до дискриминация.
4. Четвърто основание: според жалбоподателя Комисията не е извършила необходимата оценка на въздействието преди приемането на оспорвания регламент.
5. Пето основание: според жалбоподателя Комисията не е изложила причините, обосноваващи структурата на формулата, която е използвана за да се реши, че палмовото масло е суровина с висок риск от НПЗ.

Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — Muratbey Gida/EUIPO (Форма на плетено сирене)

(Дело T-570/19)

(2019/C 328/82)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Истанбул, Турция) (представител: M. Schork, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Черно-бяла триизмерна марка на Съюза (Форма на плетено сирене) — заявка за регистрация № 17 909 082

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 юни 2019 г. по преписка R 106/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — Muratbey Gida/EUIPO (Форма на плетено сирене)

(Дело T-571/19)

(2019/C 328/83)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Истанбул, Турция) (представител: M. Schork, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Черно-бяла триизмерна марка на Съюза (Форма на плетено сирене) — заявка за регистрация № 17 912 280

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 юни 2019 г. по преписка R 107/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — Muratbey Gida/EUIPO (Форма на плетено сирене)

(Дело T-572/19)

(2019/C 328/84)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Истанбул, Турция) (представител: M. Schork, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Черно-бяла триизмерна марка на Съюза (Форма на плетено сирене) — заявка за регистрация № 17 912 292

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 юни 2019 г. по преписка R 108/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 август 2019 г. — Leinfelder Uhren München/EUIPO — Schafft (Leinfelder)

(Дело T-577/19)

(2019/C 328/85)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (Мюнхен, Германия) (представител: S. Lüft, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Thomas Schafft (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Leinfelder“ — заявка за регистрация № 13 975 461

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 14 май 2019 г. по съединени преписки R 1930/2018-2 и R 1937/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, така че спорната марка на Съюза да бъде отменена и за стоките от клас 14 (Часовници) и клас 18 (Каишки за ръчни часовници),

- да отхвърли жалбата на искащия отмяната по преписка R 1 930/2018-2,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски,
- в случай, че другата страна в производството пред апелативния състав бъде конституирана като подпомагаша страна в производството пред Общия съд, да се осъди да понесе направените от нея съдебни разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Определение на Общия съд от 3 юли 2019 г. — Red Bull/EUIPO (Изображение на успоредник, състоящ се от две полета в различни цветове)

(Дело T-305/17) ⁽¹⁾

(2019/C 328/86)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 231, 17.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 11 юли 2019 г. — Microsemi Europe и Microsemi/Комисия

(Дело T-227/18) ⁽¹⁾

(2019/C 328/87)

Език на производството: немски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 190, 4.6.2018 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG